អារម្ភកថា

ដោយយល់ឃើញថា **វត្តពោធិវិហារាម** នាទីក្រុងអូត្តាវ៉ា ប្រទេសកាណាដា យើងនេះ មានការខ្វះខាតផ្នែកធម៌ វិន័យនានាជាច្រើន ដើម្បីបម្រើសំណូមពរពុទ្ធសាសនិកទូទៅ ទើបបាន ប្រមូលស្រាវជ្រាវរបស់លោកអ្នកប្រាជ្ញជំនាន់មុន មានសម្ដេចព្រះសង្ឃរាជ **ជោតញ្ញាណោ ជួន ណាត** ដែលទាក់ទងក្នុងពិធីគោរពធ្វើបុណ្យ មាឃបូជា វិសាខបូជា និងពុទ្ធាភិសេក យកមកចងក្រងជាសៀវភៅមួយឈ្មោះថា "មាឃបូជា វិសាខបូជា និងពុទ្ធាភិសេក" ។

រង់ចាំជានិច្ច និងទទួលការរិះគន់ស្ថាបនា ពីពួកពុទ្ធបរិស័ទគ្រប់មជ្ឈដ្ឋាន ។

នមស្សការ ព្រះបរមសារីរិកធាតុ

មាឃវស្សានិ សម្ពុទ្ធោ ភគវា យោ តថាគតោ
សមសីត្យាយុកកាលេ បរិនិព្វាយិ សោ មុនិ ។
តស្ស សារីរិកា ធាតុ អម្ហាកំ បមុខេ ឋិតា
ឥធាគតោ ច សោ សត្ថា ធរមានោ វ តិដ្ឋតិ ។
សក្ការេហាភិបូជេម តំ នមស្សាម សាទរំ
សាធុ នោ ភគវា នាថោ សព្វញ្ញូ សន្តិនាយកោ ។
ឥមេ ឧលិន្ទសក្ការេ អនុកម្បាយ គណ្ហតុ
ទីឃរត្តំ ហិតាយេវ សុខាយម្ហាក សព្វទា ។

ព្រះតថាគត ភគវន្តមុនីឯណា ទ្រង់បានត្រាស់ហើយ (បិតទៅ) អស់៤៥ឆ្នាំ, ព្រះតថាគត អង្គនោះ ព្រះអង្គជាមហាមុនី ទ្រង់បរិនិព្វានហើយ ក្នុងកាលដែលព្រះអង្គ មានព្រះជន្មាយុ ៨០គត់ (ឥឡូវ) ព្រះបរមសារីរិកធាតុនៃព្រះអង្គ មកប្រតិស្ឋានក្នុងទី ចំពោះមុខ នៃយើងខ្ញុំព្រះអង្គ ហាក់ដូចជាព្រះបរមសាស្ដាអង្គនោះ ទ្រង់គង់ព្រះធរមាន នៅឡើយ ស្ដេចយាងមកក្នុងទីនេះ យើងខ្ញុំ សូមបូជាចំពោះព្រះអង្គ ដោយគ្រឿងសក្ការៈ ទាំងឡាយ សូមនមស្សការ ព្រះអង្គដោយគោរព, សូមព្រះភគវន្តមុនីសព្វញ្ញុពុទ្ធ បរមលោក

-នាថ ដែលតែងតែប្រោសប្រទាន សន្តិសុខដល់សត្វលោក ទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោសទទួលនូវគ្រឿងសក្ការៈទាំងឡាយ របស់យើងខ្ញុំព្រះអង្គ ដែលជាសក្ការៈបូជារបស់អ្នកកំសត់ទុគិតនេះ ដើម្បីអនុគ្រោះយើងខ្ញុំព្រះអង្គឱ្យបានហិតប្រយោជន៍ និងសេចក្តីសុខសព្វកាលវេលា យូរអង្វែងរៀងទៅហោង ។

(ក្រាបថ្វាយបង្គំ ៣ ដង)

របៀបធ្វើបុណ្យ មាឃបូជា

សូមលោកអាចារ្យ នាំឧបាសក ឧបាសិកា នមស្សការព្រះរតនត្រ័យ តាមវិធីត្រៃប្រណាមសង្ខេប ឬពិស្តារ ហើយសមាទានសីល ៥ ឬសីល ៨ រួចសឹមប្រកាស មាឃបូជា ដូចតទៅនេះគឺៈ

ទិធីប្រកាសមាឃបូជា

(ត្រូវលោកអាចារ្យ អានមួយឃ្លាម្តងៗ ឱ្យអ្នកទាំងអស់ថាតាមព្រមៗគ្នា)

នមោ តស្ស ភគវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស

សូមនមស្សការ ចំពោះព្រះភគវន្តមុនី អរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធព្រះអង្គនោះ ។

សម្មាសម្ពុទ្ធោ វត សោ ភគវា យោ សព្វទុក្ខស្ស
បហានាយ ធម្មំ ទេសេតិ តំ សម្មាសម្ពុទ្ធំ អានេន នមស្សាម ៥

ព្រះភគវន្តមុនីអង្គណា ទ្រង់ត្រាស់សម្តែងនូវធមិ ដើម្បីកម្ចាត់បង់នូវសេចក្តីទុក្ខទាំងពួង, ព្រះភគវន្តមុនីអង្គនោះ ជាព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធពិតមែន យើងខ្ញុំព្រះអង្គ សូមថ្វាយបង្គំនូវព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធអង្គនោះ ដោយគោរព ។

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

និយ្យានិកោ វត សោ ធម្មោ យោ សព្វទុក្ខស្ស

ពហានាយ ស្វាក្ខាតោ តេន ភគវតា តំ ធម្មំ អានរេន នមស្សាម

ព្រះធមិណា ដែលព្រះភគវន្តមុនីអង្គនោះ ទ្រង់ត្រាស់សម្តែងហើយ ដោយប្រពៃ ដើម្បីកម្ចាត់បង់ នូវសេចក្តីទុក្ខទាំងពួង, ព្រះធមិនោះ ជាធមិស្រោចស្រង់សត្វពិតមែន, យើងខ្ញុំព្រះអង្គ សូមថ្វាយបង្គំ នូវព្រះធមិនោះ ដោយគោរព ។

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

សុប្បដិបន្នោ វតស្ស ភគវតោ សោ សាវកសង្ឃោ យោ

សព្វទុក្ខស្ស បហានាយ បដិបន្នោ តំ សង្ឃំ អានរេន មនស្សាម ៥

ព្រះអរិយសង្ឃណា លោកប្រតិបត្តិ ដើម្បីកម្ចាត់បង់ នូវសេចក្តីទុក្ខទាំងពួង, ព្រះអរិយសង្ឃនោះ ជាសង្ឃសាវ័ក នៃព្រះភគវន្តមុនីអង្គនោះ លោកប្រតិបត្តិ ដោយប្រពៃ ពិតមែន, យើងខ្ញុំព្រះអង្គ សូមថ្វាយបង្គំនូវព្រះអរិយសង្ឃនោះ ដោយគោរព ។

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

ថ្ងៃនេះ ជាតិថីពេញបូណ៌មី នៃខែមាឃ មានព្រះច័ន្ទពេញវង់ត្រូវនឹងថ្ងៃ នៃសាវក សន្និបាត របស់ព្រះសក្យមុនី អរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធ ជាបរមគ្រូនៃយើង, សាវកសន្និបាតនោះ ប្រកបដោយអង្គ ៤ គឺ:

- ទី១ ថ្ងៃពេញបូណ៌មី ខែមាឃ ព្រះច័ន្ទចរចូលក្នុងមាឃនក្ខត្តឫក្ស ។

- ទី២ ព្រះភិក្ខុសង្ឃ មានចំនួន ១២៥០ អង្គ ឥតមានអ្នកណានិមន្ត ឬណាត់ពេល វេលាគ្នាសោះឡើយ ក៏ស្រាប់តែមកប្រជុំគ្នា ក្នុងសំណាក់នៃព្រះបរមសាស្តា នាវត្តវេឡុវ័ន កលន្ទកនិវាបស្ថាន ក្រុងរាជគ្រឹះ មគធរដ្ឋ នៅវេលាថ្ងៃល្ងាច ។

- ទី៣ ព្រះភិក្ខុសង្ឃទាំង ១២៥០ អង្គនោះ សុទ្ធតែជាឯហិភិក្ខុ ដូចគ្នាទាំងអស់ ។

- ទី៤ ព្រះភិក្ខុសង្ឃទាំង ១២៥០ អង្គនោះ សុទ្ធតែជាខីណាស្រពទាំងអស់ ។

ព្រះសព្វញ្ញូពុទ្ធទ្រង់ត្រាស់សម្តែង នូវឱវាទបា្បតិមោក្ខក្នុងទីប្រជុំ នៃព្រះភិក្ខុសង្ឃ-នោះ ។

ការប្រជុំសាវ័កបែបនេះ ហៅថា "ចតុរង្គសន្និបាត" គឺការប្រជុំប្រកបដោយអង្គ ៤ ក្នុងពុទ្ធកាលនៃព្រះសក្យមុនី បរមគ្រូរបស់យើងមានតែម្តងប៉ុណ្ណោះ ។

មួយទៀត កាលដែលព្រះបរមសាស្តានៃយើងទ្រង់មានព្រះជន្ម បើគិតតាមឈ្មោះខែ នៅខ្វះ ៤ ខែ, បើគិតតាមចំនួនថ្ងៃនៅខ្វះតែ ៨៨ ថ្ងៃទៀត នឹងគ្រប់ ៨០ ឆ្នាំគត់, ព្រះអង្គទ្រង់កំណត់នូវព្រះជន្មាយុសង្ខារថា "ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ គិតពីថ្ងៃនេះទៅ នៅខ្វះតែ ៤ ខែទៀតទេ តថាគតនឹងរលត់ខន្ធ ចូលកាន់និព្វាន" ។

ការកំណត់ព្រះជន្មាយុនេះ គឺនៅថ្ងៃ ១៥ កើត ខែមាឃនេះឯង ។ តិថីនេះ ជាឧបលក្ខិតសម័យដ៏ឧត្តម ក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា គឺជាថ្ងៃសម្រាប់ពុទ្ធមាមិកជន ទាំងបព្វជិត ទាំងគ្រហស្ថ ប្រជុំគ្នាធ្វើសក្ការៈបូជា ចំពោះព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធអង្គនោះ ព្រមទាំងព្រះធម៌ ជាបរមពុទ្ធោវាទ និងព្រះអរិយសង្ឃ ជាសាវ័ករបស់ព្រះអង្គ ។

ឥឡូវនេះ យើងទាំងអស់គ្នា ជាពុទ្ធសាសនិកជន បានមកប្រជុំគ្នា បារៀបចំគ្រឿងសក្ការៈបូជា មានទៀនធូប និងផ្កាជាដើម ក្នុងទីនេះ ដែលមានព្រះពុទ្ធរូបស្នងព្រះអង្គ (បើមានព្រះសារីរិកធាតុ ត្រូវបញ្ចូលពាក្យថា "និងព្រះសារីរិកធាតុ"ផង) គង់ជាប្រធាន ហាក់ដូចជាព្រះបរមសាស្តាអង្គនោះ ទ្រង់ស្តេចមកគង់ក្នុងទីចំពោះមុខ នៃយើងទាំងអស់គ្នា យើងខ្ញុំសូមថ្វាយ នូវគ្រឿងសក្ការៈបូជាទាំងនេះ ចំពោះព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធព្រះអង្គនោះ ព្រមទាំងព្រះធម៌ និងព្រះអរិយសង្ឃនៃរតនត្រៃទាំងបី ដោយសេចក្តីគោរព ។

បពិត្រព្រះសក្យមុនីបរមគ្រូ ព្រះអង្គជាបូជារហបុគ្គល របស់ទេវតា និងមនុស្សក្នុងលោក ឥតមានបុគ្គលណាមួយ ត្រឹមស្មើនឹងព្រះអង្គឡើយ ទោះបីព្រះអង្គចូលបរិនិព្វាន បាត់ព្រះរូបព្រះកាយ អស់កាលយូរអង្វែងទៅហើយក៏ពិតមែន, ប៉ុន្តែ ទ្រង់បានប្រតិស្ឋាន

ព្រះវិសុទ្ធោវាទ គឺព្រះធម៌ វិន័យ ដ៏បរិសុទ្ធវិសេស ទុកជាតំណាងព្រះអង្គ ទ្រង់ព្រះគុណរបស់ព្រះអង្គក៏នៅមានប្រាកដ ទាំងព្រះសារីរិកធាតុ និងព្រះពុទ្ធរូប ស្នងព្រះអង្គក៏នៅមានប្រាកដដែរ សូមព្រះដ៏មានបុណ្យ ជាបរមសាស្តា ទ្រង់ព្រះមេត្តាទទួល នូវគ្រឿងសក្ការៈបូជារបស់យើងខ្ញុំព្រះអង្គ ដែលបានរៀបចំថ្វាយក្នុងទីនេះ ដើម្បីជាផលានិសង្ស ឱ្យយើងខ្ញុំព្រះអង្គ បានប្រកបដោយឥដ្ឋមនុញ្ញផល វិបុលសុខ និងសេចក្តីចម្រើន ដ៏ធំទូលាយ អស់កាលជាអង្វែងទៅហោង ។

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

ចប់ ពិធីប្រកាស មាឃបូជា

♠♠ ៚៚៚۞៙៙៙ ♠♠

លុះចប់វិធីប្រកាសមាឃបូជាហើយ សូមនិមន្តព្រះសង្ឃទាំងអស់ នមស្សការព្រះរតនត្រៃ តាមវិធីប្រណាម និងធម៌សម្រាប់ នមស្សការផ្សេងៗទៀត តាមដែលអាច សូត្របានគ្រប់ព្រះអង្គ ។ តទៅសូមឱ្យភិក្ខុ ឬសាមណេរមានសំឡេងពីរោះ ដែលបានហាត់ហើយ សូធ្យ ២ អង្គៗនូវនមក្ការគាថា ដូចខាងក្រោមនេះ ហើយនិមន្តធម្មកថិកសម្តែងធម៌ទេសនា ។ លុះចប់ធម៌ទេសនាហើយ ពុទ្ធបរិស័ទណា ចង់សូធ្យបទផ្សេងៗ ដែលស្របនឹងបុណ្យនេះ ក៏សូមសូធ្យទាល់តែភ្លឺទៅចុះ ។

(**ចប់** របៀប **មាឃបូជា**)

នមក្ការគាថា

មហានាគនមក្ការគាថា (១)

បឋ្យាវដ្តឆន្ទ

សេដ្ឋោ តថាគតោ លោកេ ពុទ្ធនាគោតិ វិស្សុតោ
នាគេន ទេសិតោ ធម្មោ និយ្យានិកោតិ សញ្ញិតោ
តស្សាបិ សាវកោ សង្ឃោ សន្តិន្ទ្រិយោ អនាសវោ
នាគរិ បាបកំ អាគុំ តស្មា នាគោតិ វុច្ចរេ ។

កាព្យបឋ្យាវដ្ត (កុំច្រឡំហៅកាព្យពាក្យ៨)

ព្រះតថាគត	វិសុទ្ធក្នុងលោក	ព្រះអង្គមានជោគ	លើសលោកទាំងបី
ព្រះនាមពុទ្ធនាគ	ជាពាក្យបាលី	អស់ជនប្រុសស្រី	គប្បីដឹងច្បាស់ ។
ថាជាព្រះនាម	ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់	ប្រសើរពេកណាស់	លើសមនុស្សទេព្តា
ព្រះធម៌ដែលព្រះ-	ពុទ្ធនាគទេសនា	ប្រោសអស់ទេវតា	មនុស្សសត្វទាំងឡាយ ។
ជាធម៌ស្រង់សត្វ	ឱ្យផុតអបាយ	អ្នកប្រាជ្ញទាំងឡាយ	លោកបានជ្រាបច្បាស់
ព្រះអរិយសង្ឃ	សាវ័កច្រើនណាស់	ជាសង្ឃនៃព្រះ-	ពុទ្ធនាគជាធំ ។
សង្រួមឥន្ទ្រិយ	ស្រគត់ស្រគំ	កិលេសតូចធំ	ក្សិណក្ស័យអស់ហើយ
លោកឈប់ស្រឡះ	គ្មានប៉ះពាល់ឡើយ	ព្រះសង្ឃនេះហើយ	ដែលទ្រង់ប្រទាន ។
នាមថានាគោ	ទុកជាប្រធាន	ព្រោះលោកពុំមាន	ធម៌ដ៏លាមក
លោកឈប់ស្រឡះ	លែងធ្វើអាក្រក់	ព្រោះលោកនាយក	ព្រះពុទ្ធនាគនោះ ។
ទ្រង់ប្រោសប្រទាន	នាគោជាឈ្មោះ	ជាពាក្យពីរោះ	ចំពោះពុទ្ធដីកា
ដោយមានគម្ពីរ	ព្រះមុនីទេសនា	ប្រារព្ធនឹងកា-	ឡុទាយិនោះ ។

(១) មហានាគនមក្ការគាថានេះ និងអដ្ឋវីសសម្ពុទ្ធនមក្ការគាថាខាងចុងបន្ទាប់គ្នានេះ គឺសម្តេចមហាសុមេធាធិបតី (ជ.ណ. ជោតញ្ញាណោ) ទ្រង់ប្រែជាសម្រាយពាក្យរាយតាំងពី ព.ស ២៤៧៦, គ.ស ១៩៣៣ ដោយលោក អ៊ឹង ខេង ប្រែជាកាព្យបោះពុម្ពជាសៀវភៅមួយ ឈ្មោះ នមក្ការគាថា តាំងពី ព.ស ២៤៨៨, គ.ស ១៩៤៥ ។

វន្ទេហំ ពុទ្ធនាគញ្ច ធម្មំ នាគេន ទេសិតំ
នាគស្សារិយសង្ឃញ្ច មហានាគន្តិ វិស្សុតំ
ពុទ្ធនាគានុភាវេន ឧប្បន្នា ចេ ឧបទ្ទវា
រោគា ចេវន្តរាយា ច វិនស្សន្តុ អសេសតោ ។

យើងខ្ញុំព្រះអង្គ សូមថ្វាយបង្គំ ចំពោះព្រះបរម ព្រះពុទ្ធនាគផង
ចំពោះព្រះធម៌ ប្រសើរកន្លង ដែលព្រះច្បាស់ច្បង ពុទ្ធនាគសម្តែង ។
និងព្រះអរិយសង្ឃ ព្រមទាំងតម្កើង មាននាមជាក់ស្តែង ហៅមហានាគោ
ជាទីសាវ័ក មានថ្នាក់សេដ្ឋោ ព្រះពុទ្ធនាគោ ប្រទានទុកមក ។
តេជះវ័ត្ថត្រៃ ថ្លាថ្លៃពន្លក យើងខ្ញុំសូមជ្រក ក្រោមម្លប់សាខា
មានព្រះពុទ្ធនាគ ជាដើមថ្លៃថ្លា ទោះរោគភយា ឧបទ្រពអន្តរាយ ។
ដែលកើតមានឡើង ឱ្យប៉ើងខ្ចាត់ខ្ចាយ សូមឱ្យរលាយ វិនាសបាត់ទៅ
បើពុំទានមាន ឱ្យខាននៅក្រៅ ចៀសចេញឆ្ងាយទៅ កុំនៅរៀងអាយ ។
សូមសុខសព្វកាល ត្រអាលសប្បាយ សម្បត្តិទាំងឡាយ សម្បូណ៌ឥតខ្ចះ ។

♠♠♠

អដ្ឋវីសសម្ពុទ្ធនមក្ការគាថា

គាថានមស្សការចំពោះព្រះសម្ពុទ្ធ ២៨ ព្រះអង្គ

វន្ទេ តណ្ហង្ករំ ពុទ្ធំ វន្ទេ មេធង្ករំ មុនឹ
សរណង្ករំ មុនឹ វន្ទេ ទីបង្ករំ ជិនំ នមេ
វន្ទេ កោណ្ឌញ្ញសត្ថារំ វន្ទេ មង្គលនាយកំ
វន្ទេ សុមនសម្ពុទ្ធំ វន្ទេ រេវតនាយកំ
វន្ទេ សោភិតសម្ពុទ្ធំ អនោមទស្សឹ មុនឹ នមេ

វន្ទេ បទុមសម្ពុទ្ធំ　　　វន្ទេ នារទនាយកំ
បទុមុត្តរំ មុនី វន្ទេ　　　វន្ទេ សុមេធនាយកំ
វន្ទេ សុជាតសម្ពុទ្ធំ　　　បិយទស្សី មុនី នមេ
អត្ថទស្សី មុនី វន្ទេ　　　ធម្មទស្សី ជិនំ នមេ
វន្ទេ សិទ្ធត្ថសត្ថារំ　　　វន្ទេ តិស្សមហាមុនី
វន្ទេ ផុស្សមហាវីរំ　　　វន្ទេ វិបស្សិនាយកំ
សិខី មហាមុនី វន្ទេ　　　វន្ទេ វេស្សភូនាយកំ
កកុសន្ធំ មុនី វន្ទេ　　　វន្ទេ កោនាគមនំ ជិនំ
កស្សបំ សុគតំ វន្ទេ　　　វន្ទេ គោតមនាយកំ
អដ្ឋវីសតិមេ ពុទ្ធា　　　និព្វានាមតទាយកា
នមេ តេ សិរសា　　　តេ មំ រក្ខន្តុ សព្វទា ៕

កាព្យបឋ្យាវដ្ត (កុំច្រឡំហៅកាព្យពាក្យ ៨)

ខ្ញុំសូមបង្គំ	ព្រះបរមសម្ពុទ្ធ	មាននាមប្រាកដ	ព្រះតណ្ហង្ករ
ខ្ញុំសូមបង្គំ	ព្រះបរមបវរ	ព្រះមេធង្ករ	ជាសម្ពុទ្ធា ។
សូមក្រាបបង្គំ	ប្រណម្យវន្ទា	នូវព្រះភគវា	ព្រះសរណង្ករ
សូមថ្វាយបង្គំ	ព្រះទីបង្ករ	មានញាណបវរ	បារមីពោរពេញ ។
សូមថ្វាយបង្គំ	នូវព្រះកោណ្ឌញ្ញ	ព្រះអង្គបំពេញ	ធម៌ជាកុសល
ខ្ញុំសូមបង្គំ	នូវព្រះទសពល	ព្រះនាមមង្គល	ជាសម្ពុទ្ធៈ ។
ខ្ញុំសូមបង្គំ	ប្រណម្យគារវៈ	ព្រះនាមសុមនៈ	សម្មាសម្ពុទ្ធ
ខ្ញុំសូមបង្គំ	ព្រះបរមសុគត	ព្រះនាមប្រាកដ	ព្រះរេវតៈ ។
ខ្ញុំសូមបង្គំ	ព្រះបរមពុទ្ធៈ	មានញាណសោភៈ	ព្រះនាមសោភិត
ខ្ញុំសូមបង្គំ	ប្រណម្យប្រណិត	ឆ្ពោះព្រះវិជិត	អនោមទស្សី ។

ខ្ញុំសូមក្រាបថ្វាយ ឱនកាយសិរសី ចំពោះព្រះមុនី ព្រះនាមបទុម
ខ្ញុំសូមឱនកាយ ថ្វាត់ថ្វាយបង្គំ ចំពោះព្រះបរម ព្រះនាមនារទៈ ។
សូមថ្វាយបង្គំ ព្រះបទុមុត្តរៈ មានញាណសោភៈ វរៈពុទ្ធា
ខ្ញុំសូមបង្គំ នូវព្រះភគវា ទ្រង់ព្រះនាមា សមេធសម្ពុទ្ធ ។
ខ្ញុំសូមបង្គំ ប្រណម្យក្រាបលុត ឆ្ពោះព្រះសម្ពុទ្ធ ព្រះនាមសុជាត
ខ្ញុំសូមបង្គំ ប្រណម្យអភិវាទ ឆ្ពោះព្រះមុនីនាថ បិយទស្សី ។
ខ្ញុំសូមបង្គំ ឆ្ពោះព្រះជិនស្រី អត្ថទស្សី បារមីខ្ពង់ខ្ពស់
ខ្ញុំសូមបង្គំ ឆ្ពោះព្រះទ្រង់យស ព្រះនាមចំពោះ ធម្មទស្សី ។
ខ្ញុំសូមបង្អោន លំទោនសិរសី បង្គំជិនស្រី ព្រះនាមសិទ្ធត្ថ
ខ្ញុំសូមបង្គំ នូវព្រះមុនីរ័តន៍ ព្រះនាមប្រាកដ តិស្សៈសាស្តា ។
ខ្ញុំសូមបង្គំ នូវព្រះសម្មា- សម្ពុទ្ធនាមថា ផុស្សៈមុនី
ខ្ញុំសូមបង្គំ ប្រណម្យអញ្ជលី ឆ្ពោះព្រះមុនី ព្រះនាមវិបស្សី ។
សូមថ្វាយបង្គំ ព្រះបរមជិនស្រី ព្រះនាមសិខី សពេជ្ញពុទ្ធា
ខ្ញុំសូមឱនកាយ ក្រាបថ្វាយវន្ទា ឆ្ពោះព្រះភគវា ព្រះនាមវេស្សភូ ។
ខ្ញុំសូមបង្គំ លើកហត្ថទាំងគូ ឆ្ពោះព្រះជាគ្រូ នាមកកុសន្ធៈ
ខ្ញុំសូមបង្គំ ប្រណម្យគារវៈ ឆ្ពោះព្រះពុទ្ធៈ កោនាគមនោ ។
ខ្ញុំសូមឱនកាយ វាចាមនោ បង្គំពុទ្ធោ ព្រះនាមកស្សបៈ
ខ្ញុំសូមលំទោន បង្អោនសិរៈ ឆ្ពោះព្រះសមណៈ ព្រះនាមគោតម ។
គម្រប់ម្ភៃ- ប្រាំបីព្រះបរម សម្ពុទ្ធជាធំ កំពូលលោកា
ទូទាំងត្រៃភព ជាម្លប់សាខា មនុស្សសត្វទេវតា មារព្រហ្មទាំងឡាយ ។
ដែលបានចូលជ្រក ក្រោមម្លប់ព្រះឆាយ បានសុខសប្បាយ គ្រប់រូបរាល់គ្នា
បានទៅសោយសុខ ក្នុងឋានសួគ៌ា ឬឋានព្រហ្មា និងព្រះនិព្វាន ។

ដោយបុណ្យបារមី	នៃព្រះទ្រង់ញាណ	ព្រះធម៌ប្រធាន	ជាយាននាំសត្វ
តែជះយើងខ្ញុំ	ប្រណម្យថ្វាយថ្វាត់	នូវព្រះពុទ្ធរ័តន៍	គ្រប់ៗព្រះអង្គ ។
ព្រមទាំងធម៌	និងព្រះអរិយសង្ឃ	សាវ័កគ្រប់អង្គ	ម្ភៃប្រាំបី
សូមអានុភាព	ពីព្រះជិនស្រី	ម្ភៃប្រាំបី	ព្រះអង្គនោះឯង ។
ព្រមទាំងព្រះធម៌	ព្រះអង្គសម្តែង	ទាំងព្រះគម្ពែង	សង្ឃជាសាវ័ក
សូមសុខចម្រើន	កើតឡើងតាមថ្នាក់	កុំឱ្យមានអាក់	អន់អាប់ឡើយណា ។
សូមឱ្យខ្ញុំបាន	ដល់ឋានទេវតា	ដូចក្តីប្រាថ្នា	កុំបីឃ្លៀងឃ្លាត
មានព្រះនិព្វាន	ជាអវសានជាតិ	កុំឱ្យខ្ញុំឃ្លាត	បច្ចយោហោតុ ។

♠♠♠

អស្សយុជបូជា

ពិធីអស្សយុជបូជានេះ មានឫក្សបូជាតែមួយពេល សំដៅយកត្រង់នក្ខត្តសម័យដែលព្រះសម្ពុទ្ធធ្វើយមកប្បដិហារ្យចុះចាកទេវលោក នាថ្ងៃពេញបុណ្ណមី ខែអស្សុជនោះ កាលបើដល់វេលាគួរហើយ ត្រូវពួកពុទ្ធបរិស័ទប្រជុំគ្នាតាក់តែងគ្រឿងសក្ការៈបូជាផ្សេងៗ ថ្វាយចំពោះព្រះរតនៈត្រ័យ ដូចក្នុងថ្ងៃពេញបូណ៌មី ខែអាសាឍនោះដែរ ។ ប្រសិនបើឃើញថា វេលានោះ ជួនជាមានរវល់ដោយព្រះសង្ឃមានកិច្ចធ្វើបវារណា អស់ពេលច្រើនជ្រុល នឹងចាត់ចែងធ្វើពិធីបូជានេះមិនបាន នឹងបង្អង់ខានវិញក៏ឥតមានទាស់ទេ ។

បាលីថេរសក្ការបូជា

ឥទានាយំ ភន្តេ អស្សយុជបុណ្ណមី មហាបវារណាកាលោ សម្បត្តោ តថាគតស្ស ទេវោរោហនកាលសន្និសោ ហោតិ ។

អថខោ ភគវា អម្ហាកំ ទេវលោកំ គច្ឆន្តោ សត្តមេ វស្សេ តាវតឹ្តសភវនេ មាតុគុណមារព្ភ អភិធម្មកថំ កថេន្តោ តត្ថ វស្សំ ឧបេមិ ។ សោ តេមាសច្ចយេន វុដ្ឋវស្សោ សសសិវច្ឆរេ អស្សយុជបុណ្ណមាយំ ទេវោរោហនសមយេ វិវិធំ ឥតឥទ្ធឹ វិកុព្វន្វា មនុស្សលោកំ អាគមិ ។

តស្មា មយំ សព្វេ ឥធ សមាគតា តស្ស តក្កាលសទិសំ អនុស្សរន្តោ ឥមេហិ ទីបធូបមាលាទីហិ សក្ការេហិ ច បូជំ ករិម្ហា ធម្មេហិ ច សាធុ ភន្តេ ភគវា ឥមេ អម្ហាកំ ឧគ្គតបណ្ណាការភូតេ បដិគ្គណ្ហតុ សាសនស្ស វិរោចនត្ថាយ ច អម្ហាកញ្ច ទីឃរត្តំ អត្ថាយ ហិតាយ សុខាយ ។

ប្រែថា:

បពិត្រព្រះករុណាទាំងឡាយដ៏ចំរើន កាលឥឡូវនេះ ជាថ្ងៃបុណ្ណមី ខែអស្សុជ ជាមហាបវារណាកាលមកដល់ហើយ ប្រហែលដូចកាល ដែលព្រះតថាគត យាងចុះចាក-ទេវលោកពិត ។

ព្រោះថា កាលនោះព្រះមានព្រះភាគ ជាអម្ចាស់នៃយើងទាំងឡាយ ស្តេចយាងឡើងទៅឋានទេវលោក សម្តែងអភិធម្មកថា ប្រារព្ធមាតុគុណ ឮដ៏ពិភពតាវត្តិង្ស ក្នុងវស្សាជាគម្រប់ប្រាំពីរ ស្តេចចាំវស្សា ក្នុងឋានតាវត្តិង្សនោះ ។

លុះកន្លង ៣ ខែហើយ ព្រះមានព្រះភាគ ចេញវស្សារួចហើយ ទ្រង់ធ្វើរិទ្ធិផ្សេងៗ ក្នុងទេវោរោហនសម័យ ថ្ងៃពេញបុណ្ណមី ខែអស្សុជឆ្នាំថោះ ហើយស្តេចចុះមកកាន់មនុស្សលោក ។

ព្រោះហេតុនោះ (កាលឥឡូវនេះ)ខ្ញុំព្រះករុណាទាំងឡាយ មកជួបជុំក្នុងទីសន្និបាតនេះ (ដោយសេចក្តី) រលឹកនូវកាលនោះ របស់ព្រះមានព្រះភាគ បានធ្វើបូជាដោយសក្ការៈ-ទាំងឡាយ មានប្រទីប ធូប ទៀន កម្រងផ្កាជាដើមផង បូជាដោយធម៌ផង បពិត្រព្រះមាន

ព្រះភាគដ៏ចម្រើន សូមព្រះអង្គទទួលនូវគ្រឿងបណ្ណាការទាំងនេះ ដែលជាទុគ្គតបណ្ណាការរបស់ខ្ញុំព្រះករុណាទាំងឡាយ ដើម្បីការរុងរឿងនៃសាសនាផង ដើម្បីជាប្រយោជន៍ផង និងសេចក្តីសុខ ដល់ខ្ញុំព្រះករុណាទាំងឡាយផង អស់កាលជាអង្វែងទៅហោង ។

ចប់ វេរសក្ការៈត្រឹមនេះ

♠♠♠

រតនប្បណាម

ពុទ្ធោ សុសុទ្ធោ ករុណាមហណ្ណវោ យោច្ចន្តសុទ្ធព្វរញ្ញាណលោចនោ លោកស្ស បាបូបកិលេសឃាតកោ វន្ទាមិ ពុទ្ធំ អហមាទរេន តំ ធម្មោ បទីបោ វិយ តស្ស សត្ថុនោ យោ មគ្គបាកាមតភេទភិន្នកោ លោកុត្តរោ យោ ច តទត្ថទីបនោ វន្ទាមិ ធម្មំ អហមាទរេន តំ សង្ឃោ សុខេត្តាភ្យតិខេត្តសញ្ញិតោ យោ ទិដ្ឋសន្តោ សុគតានុពោធកោ លោលប្បហីនោ អរិយោ សុមេធសោ វន្ទាមិ សង្ឃំ អហមាទរេន តំ ឥច្ចេវមេកន្តភិបូជនេយ្យកំ វត្ថុត្តយំ វន្ទយតាភិសង្ខតំ បុញ្ញំ មយា យំ មម សព្វុបទ្ទវា មា ហោន្តុវេ តស្ស បភាវសិទ្ធិយា ។

ប្រែឃ្លោងពាក្យ ៧

ព្រះសម្ពុទ្ធម្ចាស់អង្គឯណា ទ្រង់គុណថ្លៃថ្លាល្អម៉ត់ហ្មង
គឺវិសុទ្ធិគុណស្អាតកន្លង ករុណាគុណផងជ្រៅទូលាយ ។
ដូចកល់អន្លង់ធារធំឯក ល្វេងល្វើយអនេកផុតអធិប្បាយ
ទាំងបញ្ញាគុណរុងរឿងឆ្ងាយ ប្រសើរសុសសាយសព្វលើសលប់ ។
ទ្រង់សម្លាប់ចោកគ្រឿងសៅហ្មង បាបកម្មចាំចងសត្វក្នុងភព
ដោយការព្យាយាមមិនឈរឈប់ រាល់ថ្ងៃរាល់យប់សព្វវេលា ។
យើងខ្ញុំបង្គំព្រះពុទ្ធនោះ ល្បីកេរ្តិ៍ឈ្មោះផុតភពភា

ដោយការគោរពដ៏ថ្លៃថ្លា ចិត្តកាយវាចាទាំងបីពិត ។
ព្រះធម៌នៃអង្គព្រះសាស្តា រុងរឿងភ្លឺថ្លាល្អវិចិត្រ
ដូចកល់ប្រទីបខ្ចាត់ងងឹត ទ្រោលបំភ្លឺជិតឆ្ងាយក្តីណា ។
ជាធម៌ផ្នែកផ្សេងដោយប្រភេទ មគ្គផលទាំងប៉ែតប្រាំបីឃ្លា
ជាលោកុត្តរឆ្លងលោកា បំភ្លឺប្រាជ្ញាណែប្រយោជន៍ ។
ធម៌ណាដែលខ្ញុំថ្លែងអធិប្បាយ បនែលប្រែស្រាយជ្រៅលន្លោច
ខ្ញុំសូមបង្គំផ្ចង់ចិត្តស្រោច មិនរួញរាញោចចាកធម៌នោះ ។
ព្រះសង្ឃអង្គណាជាស្រែបុណ្យ ល្អល្អះលើសលន់ច្រើនជាន់ស្មោះ
សញ្ញាថាក្រៃឥតចន្លោះ ប្រសើរចំពោះរបស់ជន ។
មានការយល់ត្រូវសន្តានស្ងប់ ជ្រាបធម៌ផងសព្វមិនមោហន្ធ
តាមផ្លូវព្រះសុគតម្ចាស់ទិព្វតន់ លះការទាបទន់ក្តីឡេះឡោះ ។
ជាអរិយសង្ឃទ្រង់ប្រាជ្ញា គឺស្វាងជ្រះថ្លាឆ្លុះសាយសុស
ទម្លាយកិលេសឥតមានមោះ មន្ទិលពព្រុះក្នុងសន្តាន ។
ខ្ញុំសូមវន្ទាព្រះសង្ឃនោះ ទ្វារបីចំពោះក្រាបប្រួញប្រាណ
គោរពកោតក្រៃងសង្ឃប៉ុន្មាន ដែលបាននិព្វានផុតទុក្ខភ័យ ។
បុណ្យដែលយើងខ្ញុំបានតាក់តែង វន្ទាចាចែងវត្ថុត្រ័យ
ដែលគួរបូជារាល់សម័យ ជាឯកឥតន័យណាដូចនេះ ។
អន្តរាយទាំងពួងរបស់ខ្ញុំ សូមឱ្យជោរទុំជ្រុះរបេះ
កុំមានដល់ខ្ញុំអ្នកសំណេះ- សំណាលពោលគុណទាំងបីឡើយ ។
សូមសម្រេចដោយកម្លាំង ដែលយើងខ្ញុំតាំងយ៉ាងនេះហើយ
ចំពោះត្រ័យរ័ត្នម្ចាស់ត្រាណត្រើយ សូមបានសះស្បើយគ្រានេះឯង ។

♠♠♠

បទគាថា និយាយពីស្តេចទៅកាន់ទេវលោក

តេន ខោបិ សមយេន　　ពុទ្ធោ យោ លោកកនាយកោ
បាដិហេរំ ករិត្វាន　　តាវត្តិង្សមុបាគមិ ២
អភិធម្មកថំ កថេត្វា　　តត្ថ វស្សំ វស្សំ តទា
បវារេត្វាន សោ មុនី　　ឥមញ្ញ បតិអាគមិ ២
អស្សយុជបុណ្ណមេហិ　　វស្សានោតុម្ហិ សម្ពុតេ
សង្កស្ស ទ្វារេ ឱតរន្តោ　　ភូមិយំ សុបតិដ្ឋហ ២
សព្វេ ទេវមនុស្សា វា　　តម្បុរេក្ខា អត្តមនា
សុមនា ច តុដ្ឋចិត្តា　　សាធុការំ បវត្តឹសុ ២
តស្មា តំ តំបិ សពេសំ　　នុស្សរន្តោ សមាគតា
សក្ការេ អភិសង្ខេត្វា　　តម្បូជេសុំ យថារហំ ២

ប្រែ ឃ្លោង ៨ ពាក្យ

សម័យនោះសោតអង្គព្រះសម្ពុទ្ធ　　ទ្រង់ដូចជាមកុដលើសលោកអង្គណា
លុះទ្រង់ធ្វើឫទ្ធិគឺបាដិហារ្យ　　ហើយគមនាកាកាន់ស្ថានត្រៃត្រិង្ស ។
សម្តែងធម៌គឺអភិធម្មជិតឈឹង　　លុះខំរំពឹងទើបប្រស្នា
កាលនោះព្រះអង្គគង់ចាំវស្សា　　នាត្រៃត្រិង្សាសួគ៌ទេវលោក ។
ចេញវស្សាហើយព្រះមុនីចមលោក　　ស្តេចមានអធ្យោកមកកាន់មនុស្សនេះ
ថ្ងៃដប់ប្រាំកើតអស្សុជផ្កាយសេះ　　ក្នុងខែប៉ុណ្ណោះជារដូវភ្លៀង ។
ស្តេចយាងចុះត្រង់ទ្វារក្រុងឥតល្បៀង　　សង្កស្សទាត់ទៀងពីបុរាណនាយ
ប្រតិស្ឋានឈរតម្រង់ព្រះកាយ　　លើផែនទូលាយនៃភូមិភាគ ។
លើកករបញ្ចង់លើសិរលំឱត　　បង្គំសម្ពុទ្ធថ្វាយវរវន្ទា

ព្រោះហេតុនោះយើងខ្ញុំរាល់រូបា　　រលឹកកាលគ្រានោះឯងពុំដាច់ ។
របស់មនុស្សនិងទេព្តាញាតិសាច់　　ទើបលះបួរផ្តាច់ហើយមកជុំគ្នា
ចាត់ចែងរៀបចំគ្រឿងសក្ការា　　បូជាសាស្តាគួរតាមកម្លាំង ។
(សកភាសិត)

បទគាថា និយាយពីធ្វើយកប្បាដិហារ្យ រួចហើយ

ជននិយា បមុខានំ　　ទេវានំ ហិតការណា
វិតិក្កមំ ករិត្វាន　　តាវត្តិំស្សមុបាគមំ ២
សមាគតានំ ទេវានំ　　មជ្ឈេ បណ្ឌុសិលាតលេ
បារិច្ឆត្តកមូលស្មឹ　　និសីទិ បរិសាសតោ ២
សព្វេ ទេវេ អភិភុយ្យ　　សម្ពុទ្ធោ ហិ វិរោចតិ
ជនេន្តិយា សហពលំ　　គម្ភីរតរវិជ្ជតំ ២
ឱច្ចោចំ គុណវន្តានំ　　អញ្ញេសំ គុណឱច្ចយោ
បស្សមានោ សមាសិន្នោ　　វាមទក្ខិណបុព្វកេ
មាតរំ គុណពាហុល្យំ　　មានមានោ ហិ នាយកោ ២

ប្រែឃ្លោងពាក្យ ៨

វិព្រះលោកជេដ្ឋប្រសើរលើសអស់　　ជាងក្រុមបុរសស្តេចពុទ្ធដំណើរ
ទៅកាន់តាវត្តិង្សស្ថានសួគ៌ប្រសើរ　　មុនឡើយទ្រង់ដើរជាន់ឈានកន្លង ។
លើចុងដើមស្វាយនិងភ្នំពីរផង　　ហេតុមានបំណងប្រយោជន៍ទេព្តា
ទាំងអម្បាលមាណមានព្រះមាយា　　ពុទ្ធមាតានោះជាប្រធាន ។
ស្តេចដល់ហើយគង់ប្រថាប់នាស្ថាន　　ក្រោមដើមថ្កើងថ្កានៃបារិច្ឆ័ត្តក៏

លើផ្ទៃសិលាថ្មលឿងសាច់មដ្ឋ　　កណ្តាលបរិស័ទទេព្តជួបជុំ ។
ព្រះសម្ពុទ្ធម្ចាស់រុងរឿងត្រសុំ　　ដោយរស្មីឃុំគ្របលើទេព្ត
ទ្រង់រំពឹងមើលដោយព្រះប្រាជ្ញា　　យល់ច្បាស់គុណាក្រាស់ឥតជំនះ ។
ទាំងជម្រៅទាំងធំខ្ពស់ឈ្នះ　　ព្រះគុណនៃព្រះគុណជននិយា
ខ្ពង់ខ្ពស់ដោយគុណជាងជននានា　　ដែលជាមាតាអ្នកមានគុណដែរ ។
ព្រះនាយកគង់ស៊ប់ហើយឆ្មៀងបែរ　　ព្រះហឫទ័យគ្នាន់គ្នេររាប់ពួកទេព្ត
ដែលនៅគង់គាល់ព្រះអង្គត្រៀបត្រា　　ខាងឆ្វេងស្តាំនាខាងចំភ័ក្ត្រ
និងព្រះមាតាមានគុណជ្រៀងជាក់　　យកភ្នំមាសប្រាក់មកប្រៀបពុំបាន ។
(បុរាណភាសិត)

គាថា និយាយពីអានិសង្សស្តាប់ធម៌

សតំ ហត្ថី សតំ អស្សា　　សតំ អស្សតរី រថា
សតំ កញ្ញា សហស្សានិ　　អាមុត្តមណិកុណ្ឌលា
ឯកបទវិហារស្ស　　កលំ នគ្ឃន្តិ សោឡសិន្តិ ។

ប្រែឃ្លោងពាក្យ ៧

ដំរីរាប់រយសេះរាប់រយ　　ន័យរយមេសេះអស្សតរា
ពួករថទឹមសេះរយស្មើគ្នា　　ពាន់នាងកញ្ញាស្រស់ប៉ប្រិម ។
សឹងពាក់កណ្ឌលជាតិកែវមណី　　ថ្លាថ្លៃឥតអ្វីនឹងប្រៀបផ្ទឹម
លុះយកមកផ្ទុឱ្យត្រូវត្រឹម　　តម្រឹមនឹងផលជំហានវិញ ។
មិនស្មើសូម្បីមួយចំណិត　　ដែលអ្នកប្រាជ្ញចិតហើយចែកចេញ
ចែកហើយចែកទៀតរាប់គិតកាញ់　　ចម្រាញ់ដល់ដប់ប្រាំមួយដង ។

គង់ថ្លៃអស់នោះនៅតិចពិត　　មិនស្មើចំណិតតូចឡើយហោង
ផលជំហានតូចធំកន្លង　　ព្រោះមានបំណងស្តាប់ទេសនា ។
(បុរាណភាសិត)

គាថា និយាយពីបញ្ហាព្រះគន្ធរចនាចារ្យ

កស្មា គច្ឆតិ ចេ ពុទ្ធោ　　តាវត្តឹសេ សុរាលយេ
សត្ថុស្ស បទេសោតិ　　កឹ នុ វា តស្ស បាសំសា ៕
នវា តស្ស ច បាសំសា　　ន ច សត្ថុស្ស បដ្ឋនា
យស្មា តស្មា ហិ សព្វេសំ　　ឯសា ពុទ្ធាន ធម្មតា ៕
កត្វាន បាដិហេរញ្ញ　　បទស្សេតិ បទត្តយំ
បទត្តយំ បទស្សេត្វា　　តាវត្តឹសមុបាគមិ ៕
មាតរំ បមុខំ កត្វា　　អភិធម្មំ អទេសយិ
អភិធម្មកថា តស្មា　　ពុទ្ធានញ្ច វិសោធកា ៕
កថា អយំ សុតា តុម្ហេ　　ឯវំ ចិន្តេថ សាធវោ
ឈានញ្ញា ហិ មយំ សព្វេ　　មាតាបិតូសុ មារិសា ៕
អជ្ជេ តេសំ សព្វំ　　ហន្ទស្សាម ហិ តេ ពលន្តិ ៕

ប្រែឃ្លោងពាក្យ ៧

ប្រសិនបើព្រះពុទ្ធប្រសើរ　　ស្តេចពុទ្ធដំណើរកាន់ទេវតា
ស្ថានតាវត្តិង្សសួគ៌លោកា　　ដោយទ្រង់យល់ថាប្រទេសសត្វ ។
សេចក្តីសរសើរព្រះសាស្តា　　នឹងមានម្តេចម្តាឬបាត់ស្ងាត់
សរសើរអស់នោះនឹងប្រែខ្វាត់　　មិនមានប្រាកដដល់អង្គឬ ។

ឆ្ពោះអង្គព្រះពុទ្ធទាំងអម្បាលមាណ មិនទ្រង់ប្រោសប្រាណនឹងបំភ្លឺ
ឱ្យអស់ពួកសត្វមានពន្លឺ ចុះតើប្រាថ្នាដូចម្ដេចបាន ។
ព្រោះហេតុនោះឯងការយ៉ាងនេះ ពេញជាតម្រិះព្រះបុរាណ
ធ្វើបាដិហារ្យទៅកាន់ស្ថាន តាវត្តិង្សពិមានគ្រប់៧អង្គ ។
នេះជាទំនៀមតាមធម្មតា ព្រះពុទ្ធអង្គណាគង់ត្រេកត្រង់
ធ្វើបាដិហារ្យឈានតម្រង់ មិនដែលលះបង់ដល់ម្ដងឡើយ ។
ជំហានព្រះបាទគម្រប់បី ស្ដេចផ្លោះដល់ទីត្រៃត្រិង្សហើយ
ធ្វើព្រះមាតាចមត្រាណត្រើយ ចំពោះភក្ត្រហើយទ្រង់អើពើ ។
ថ្លែងអភិធម្មដ៏ជ្រាលជ្រៅ ជម្រៅឥតមានធម៌ណាស្មើ
ជាធម៌ខ្ពស់ផុតឥតអ្វីបើ នឹងប្រៀបផ្ទឹមស្មើឱ្យសមងាយ ។
ហេតុនោះកថាគឺអភិធម្ម ជាធម៌សុខុមធំទូលាយ
ទាំងល្អិតម៉ដ្ឋចត់មិនលំលាយ ព្រះពុទ្ធទាំងឡាយតែងជម្រះ ។
កថានេះខ្ញុំបានស្ដាប់ជាក់ អំពីសំណាក់ប្រាជ្ញជ្រៅជ្រះ
នៃអ្នកទាំងឡាយកុំបីលះ ចូរខំស្វែងស្វះកុំធ្វេសធ្វេស ។
នៃអ្នកទាំងឡាយមានភាពស្មើ ពួកយើងគួរធ្វើកុំប្រហែស
ត្រូវស្ដាប់ជម្រៅគុណវិសេស វិសាលក្នុងម្ដាយនិងឪពុក ។
ឆ្ពោះយើងទាំងពួងឃើញកម្លាំង បុណ្យផលកំបាំងខាំងលាក់មុខ
មាតាបិតាលោកទ្រាំទុក្ខ សន្ដានរំអុកក្នុងថ្ងៃនេះ ។

(បុរាណភាសិត)

បទគាថា និយាយពីស្ដេចចុះចាកទេវលោក

តទាបិ នាថោ បវរេវ បុព្វេ
វស្សំ បវារេសិ អថោច សក្កំ
គច្ឆាមិ មានុស្សបថំ មយាតិ
បុរិន្ទទោ តំ វចនម្បិ សុត្វា
តថាគតស្សេវ សុវណ្ណសោបាណំ
រូបសោបាណមនិសុបាណញ្ចាតិ
ហិ តិណ្ណ វរសោបាណានំ
សុមាបយិត្វា ខណមេ ភវេសោ
សិនេរុមុទ្ធេ អចលេវ សោបាណានំបិ
សីសានិ បតិដ្ឋហេសុំ សង្កស្ស ទ្វារេ
សុបតិដ្ឋហេសុំ តថា ច បាទានិ
វរាន តេសំ ឥមេសុ ពុទ្ធស្ស
ទក្ខិណបស្សេ ទេវានមាហោសិ
ហរីសុបាណំ តស្សេវ វាមេ រជតំ
សុបាណំ អហោសិ ព្រហ្មស្ស
សមាគតស្ស មណីមយំ មជ្ឈមមុនី
សុបាណំ សព្វញ្ញុនោ បាតុភវេ អមុស្មឹ
សត្ថា សិនេរុម្ហិ ឋិតោវ ភត្វា
ឱលោកិតោ សព្វទិសំ វិបូទ្ធឹ
អធោវ យាវាវិចិតោបិ ឯកំ

លាភំ អហោសិ អថ សព្វសោវ
ឧទ្ធព្ភូ សព្វំ បន ឯកលាភំ
ភវគ្គព្រហ្មា វិបុលព្ភូ យាវ តទា
មនុស្សាបិ អធោ បឋព្យា បស្សឹសុ
ទេវេ ឱកមេន សព្វេ ទេវា
មនុស្សេសុ អនសឹសុ ឧទ្ធំ តថាគតស្សេវ មហានុភាវេនាតិ ។

ប្រែ បទកាកគតិ

កាលនោះសម្ពុទ្ធ ប្រសើរបំផុត ទីពឹងសត្វា
ទ្រង់ស្ដេចកាន់ស្ថាន ត្រៃត្រិង្សសួគ៌ា នៅចាំវស្សា
ក្នុងសួគ៌ទេវលោក ។

ចេញវស្សាហើយ ពុំផ្សូរផ្សងឡើយ ទ្រង់ពោលហៅរក
សម្ដេចឥន្ទ្រា ចមពលទេវលោក ដោយពុទ្ធធ្យោក
ដូច្នេះឯងថា ។

នៃមឃវាន តថាគតមាន ដំណើរយាត្រា
ទៅកាន់ផ្លូវមនុស្ស ថ្ងៃបវារណា សល់នៅទិវា
ប្រាំពីរទៀតទេ ។

បុរិន្ទស្ដេចស្ដាប់ ព្រះតម្រាស់គាប់ នោះត្រេកឥតឯង
ហើយទើបនិម្មិត ជណ្ដើរវរេ ល្អទាំងកាំមេ
ថ្វាយតថាគត ។

ជណ្ដើរទាំងបី មួយមាសសោភី មួយប្រាក់សាច់ស្អិត
មួយទៀតកែវមណី មានរស្មីសិទ្ធ រួសរាន់ទាន់ចិត្ត

ឆាប់ដូងបំណង ។

ឯក្បាលជណ្តើរ ទាំងបីប្រសើរ ប្រតិស្ឋានរង
លើកំពូលភ្នំ ខ្ពស់ធំចម្បង ឬជ្រៅកន្លង
រឹងមិនញាប់ញ័រ ។

រីជើងជណ្តើរ សម្រាប់ដំណើរ ទាំងបីបវរ
ប្រតិស្ឋាននៅ ត្រង់ទ្វារនគរ សង្កស្សនាមករ
ទាំងបីដូចគ្នា ។

ព្រះឥន្ទនិម្មិត ជណ្តើរបីពិត ថ្វាយព្រះភគវា
ជណ្តើរហេរិ ទព្វកទេវតា ខាងស្តាំពុទ្ធា
អម្ចាស់នៃយើង ។

រីជណ្តើរប្រាក់ រំរលចចម្លាក់ សឹងទិព្វថ្មុំថ្មើង
មានដល់ពួកព្រហ្ម ហែហមតម្កើង ខាងឆ្វេងម្ចាស់យើង
គួរតាមវិធី ។

ឯជណ្តើរកែវ រស្មីពណ៌ខៀវ ចំកណ្តាលទី
ប្រាកដដល់អង្គ សម្ពុទ្ធមុនី ជ្រាបសព្វវាទី
នាគ្រាកាលនោះ ។

អង្គព្រះសាស្តា ស្តេចស្ថិតនៅនា សិនេរុខ្ពស់
ព្រះនេត្រឆ្មៀងមើល សព្វទិសទាំងអស់ ទ្រង់សម្តែងយស
ធ្វើឫទ្ធិផ្សេងៗ ។

ខាងក្រោមតាំងពី នរកអវីចី វាលស្រឡះធេង
ពន្លឺតែមួយ ដូចត្រួយសូរ្យសែង រស្មីភ្លឺទែង
ឆ្លុះសព្វទិសា ។

ចំណែកខាងលើ វាលធំឥតបើ នឹងរាប់ត្រួតត្រា
ភ្លឺជាប់ជាមួយ ជំនួយតគ្នា តាំងពីព្រហ្ម
ជាន់ខ្ពស់បង្អស់ ។
ពួកមនុស្សខាងក្រោម មើលឃើញរូបឆោម ពួកទេពសប្បុរស
ទូទៅរហូត លំដាប់វាលនោះ ពុំមានចន្លោះ
កាលគ្រានោះណា ។
ពួកទេពខាងលើ ឃើញមនុស្សស្មោះស្មើ ច្បាស់លាស់ដូចគ្នា
ដោយអានុភាព គុណអនន្តា អង្គព្រះតថា-
គតម្ចាស់យើងហោង ។
(សកភាសិត)

បទគាថា និយាយពីស្ដេចធ្វើបាដិហារ្យចុះចាកទេវលោក

យមកប្បាដិហារស្ស ញាណេ ឋត្វា តថាគតោ
អកាសិ ពុទ្ធវិសយំ ឥទ្ធឹ អនេកប្បការំ ៗ
សត្តុ កាយា សមុហតូតា នីលា បីតា ច
លោហិតា ឱទាតាបិ ច មញ្ជេដ្ឋា សុបភស្សរនាមកា ៗ
អាធាវន្តិ វិធាវន្តិ វប្ផូរន្តិ បរាបរំ
ជោតយន្តិ ទិសា សព្វា ឆព្វណ្ណវិធរំសិយោ ៗ
សត្ថា តស្មឹ នភេ តិដ្ឋ
និសីទំ វិចរំ សយំ ឧភោ
ចន្ទញ្ច សុរិយញ្ច ហត្ថេនាបិ បរាមសិ ៗ
បហោចេសិ ឋលំ កាយា តតោ

អគ្គិ បមោចយិ ឧទ្ធំ កាយា
អធោ កាយា សត្ថា តំ បរិវត្តយិ ៗ
យតោ កាយា ជលំ មុញ្ចិ តតោ
អគ្គិ បមុញ្ចយិ យតោ អគ្គិ បមោចេសិ
តតោ ជលំ បមោចយិ ៗ
លហុំ ជលញ្ច អគ្គិ ច ជាយន្តិ
យមកា វិយ យមកំ បាដិហីរិយន្តិ
តេន វុច្ចន្តិ បណ្ឌិតា ៗ

ប្រែ បទពំនោល

តថាគតស្ថិតនៅក្នុងញាណ ជាគុណចំណាន នៃបាដិហារ្យថ្លៃថ្នូរ ។
ទ្រង់ធ្វើឫទ្ធីផ្លាស់ប្តូរ ទឹកភ្លើងសម្បូណ៌ សឹងច្រើនប្រការអនេក ។
ឫទ្ធិសោតអស្ចារ្យពន់ពេក ហៅពេញចម្លែក ជាពុទ្ធវិស័យប្រាកដ ។
រស្មីពណ៌ខៀវលឿងអត់ ក្រហមសម៉ដ្ឋ ហង្សបាទពព្រុះភ្លឺផ្លេក ។
ស្ទុះទៅស្ទុះមកដោយឡែក ផ្សាយឆ្វាយអតិរេក ទៅៗមកៗមិនឈប់ ។
ចេញចាកប្រជុំកាយសព្វ នៃអង្គចមភព ជាព្រះបរមគ្រូ ។
រស្មីបីគូបរិបូណ៌ ពណ៌ប្រាំមួយជួរ រុងរឿងប្រផូរសព្វទិស ។
ឯអង្គសាស្តាឆោមស្រស់ សណ្តូកព្រះហស្ត ចាប់ចន្ទសុរិយៈទាំងទ្វី ។
ដែលឈរអង្គុយចរក្តី ផ្ទំដោយសិរី នៅនាអាកាសវេហាស៍ ។
បញ្ចេញទឹកពីកាយា អគ្គិជាលា ក៏ផ្សាយចាកកាយឯងឯ ។
ព្រះអង្គផ្លាស់ប្តូរបែររេ ទឹកភ្លើងទាំងទ្វេ ពីកាយខាងលើនិងក្រោម ។
ទទឹកហូរដូចប្រឡោម ចេញទៅតាមរោម ពីចំណែកកាយខាងណា ។

ក្នុងភ្លើងក៏ឥតបើថា ចេញចាកកាយា ចំណែកខាងនោះដូចគ្នា ។
អគ្គិវិលវេញឆ្លេឆ្លា ចេញចាកសរីរា ត្រង់ទីចន្លោះទទឹក ។
ឯទឹកហូរជោររអិក មិនមានភ្លាំងភ្លឹក ចេញចាកទីនោះប្រជែង ។
ទឹកភ្លើងដូចនឹងចំបែង ប្រណាំងគ្នាឯង មួយគូៗយ៉ាងលឿន ។
ធ្វើឫទ្ធិទាំងពីរគ្រឿងៗ មិនឱ្យចាញ់លឿន ថយថោកជាងគ្នាមួយៗ ។
ពួកប្រាជ្ញជាតិពន្លកត្រួយ តែងពោលជ្រោងស្ងួយ ដោយនូវប្រការដូច្នេះឯង ។
(សកភាសិត)

ឧទានព្រះសារីបុត្ត

គង្គាយ វាលុកា ខីយេ ឧទកំ ខីយេ មហណ្ណវេ
មហិយា មត្តិក ខីយេ ន ខីយេ មម ពុទ្ធិតំ
លោកនាថំ ឋបេត្វាន យេ ចញ្ញេ អត្ថិ បាណិនោ
បញ្ញាយ សារីបុត្តស្ស កលំ នគ្ឃន្តិ សោឡសឹ ។

ប្រែ បទកាកគតិ

ដីខ្សាច់ក្នុងស្ទឹង មិនជាប់នៅនឹង តែងហូរបាត់បង់
ទឹកអន្លង់ជ្រៅ រីងទៅពុំគង់ ដីក្នុងកំលង់
ភូមិប្រថពី ។
តែងអស់រលោះ មិនតាំងស្ថានសោះ ដូចដើមពេញទី
សឹងរបេះបាត់ ខ្ចាត់ទៅទីថ្មី សភាពនោះក្តី
ជាគ្រឿងឧបមា ។
ឯប្រាជ្ញាខ្ញុំ រីកចម្រើនធំ មិនអស់ឡើយណា

បើប្រៀបធៀបដោយ អ្នកក្រោយនានា ដែលមានប្រាជ្ញា
លើកតែលោកនាថ ។
ប្រាជ្ញាអ្នកនោះ មកផ្ទឹមស្មើស្មោះ ផ្គួរនឹងរូបមាឌ
ប្រាជ្ញាសារីបុត្ត ដែលចិត្តសម្អាត ចិត្តលុះដល់ខ្ចាត
ដប់ប្រាំមួយដង ។
គង់នៅតូចជាង ប្រហែលរូបរាង សន្ធួចជាម្តង
ប្រាជ្ញាសារីបុត្ត ធំផុតកន្លង បទនេះឯងហោង
ជាគ្រឿងឧបមេយ្យ ។

ចប់ អស្សយុជបូជា តែប៉ុណ្ណេះ!!!

♠♠♠

មាឃបូជា

ពិធីមាឃបូជានេះ ជាសម័យដ៏ធំមួយ សឹងមាននក្ខត្តឫក្សគួរធ្វើបូជាសក្ការៈដល់ពីរដង គឺសំដៅយកត្រង់ថ្ងៃដែលទ្រង់សំដែងឱវាទបា្បតិមោក្ខម្តង ត្រង់ថ្ងៃដែលទ្រង់ដាក់ព្រះជន្មាយុម្តង ទើបអ្នកប្រាជ្ញបុរាណលើកយកថ្ងៃពេញបូណ៌មី ខែមាឃ ទុកជាពិធីធ្វើសក្ការៈបូជាជរាបមកដល់សព្វថ្ងៃនេះ ។

ឯរបៀបរៀបចំតាក់តែងគ្រឿងសក្ការៈផ្សេងៗ មិនប្លែកគ្នាអំពីពិធី ដែលមានមកហើយនោះៗទេ ផ្សេងគ្នាតែបាលីសម្រាប់វេរគ្រឿងសក្ការៈតែប៉ុណ្ណោះ ។

ធេរសក្ការបូជា

អជ្ជាយំ តេាន្តោ មាឃបុណ្ណមី សម្បត្តោ មាឃនក្ខត្តេន យុត្តោ បុណ្ណចន្ទោ ហោតិ តទា ហិ អរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធោ ទេឡុវនេ

កលន្ទកនិវាបេ មាឃបុណ្ណមិយំ វឌ្ឍមានកច្ឆាយាយ ចតុរង្គិកេ សាវកសន្និបាតេ ឱវាទបាតិមោក្ខំ ឧទ្ទិសិត្វា វិសុទ្ធុបោសថំ អកាសិ សព្វេសំ ខីណាសវានំយេវ អឌ្ឍតេឡសាន ភិក្ខុសតានំ ។

អថ ច បន អម្ហាកំ លោកនាយកោ ចាបាលចេតិយេ សតោ សម្បជានោ អសីតិយា វស្សកាលេ ឥតោ តិណ្ណំ មាសានំ អច្ចយេន តថាគតោ បរិនិព្វាយិស្សាមីតិ អាយុសង្ខារំ ឱស្សជ្ជិ ឱស្សជ្ជិត្វា ច បន ភូមិចាលោ អហោសិ ។

តេន ហិ មយន្ទានិ ឥមំ មាឃបុណ្ណមី នក្ខត្តសមយំ យថាតក្កាលសទិសំ សម្បត្តា តស្ស តំ តំ អនុស្សមានោ ឥធ សមាគតា រតនត្តយស្ស ឥមេហិ ទីបធូបបុប្ផាទិសក្ការេហិ អភិពូជេម សាធុ នោ ភន្តេ ភគវា សសាវកសង្ឃោ សុចិរបរិនិព្វុតោបិ ឥមេ សក្ការេ បដិគ្គណ្ហាតុ អម្ហាកំ ទីឃរត្តំ អត្ថាយ ហិតាយ សុខាយ ។

ប្រែថាៈ

បពិត្រលោកទាំងឡាយដ៏ចំរើន ថ្ងៃនេះ ជាថ្ងៃមាឃបុណ្ណមីដល់ព្រមហើយ ប្រកបហើយ ដោយមាឃនក្ខត្តឫក្ស មានព្រះចន្ទពេញវង់ប្រាកដ, សេចក្តីពិតថា ព្រះអរហន្ត-សម្មាសម្ពុទ្ធ ទ្រង់ប្រថាប់នៅ ក្នុងវេឡុវ័ន កលន្ទកនិវាបស្ថាន សម្តែងនូវឱវាទបាតិមោក្ខ ធ្វើវិសុទ្ធិឧបោសថ ចំពោះភិក្ខុដប់បីរយដោយកន្លះគឺ (១២៥០) អង្គ សុទ្ធតែជាព្រះខីណាស្រពទាំងអស់ ក្នុងទីប្រជុំសាវ័ក ប្រកបដោយអង្គ ៤ វេលារសៀល ថ្ងៃពេញបូណ៌មី ខែមាឃ ។

មួយវិញទៀត សម្តេចព្រះលោកនាយក អម្ចាស់នៃយើង ទ្រង់ប្រថាប់នៅ ក្នុងបាវាលចេតិយ ទ្រង់មានសតិសម្បជញ្ញៈ ដាក់ចុះនូវព្រះជន្មាយុសង្ខារថា កន្លងទៅបីខែទៀត រាប់តាំងអំពីខែនេះ តថាគតនឹងបរិនិព្វាន គម្រប់ព្រះជន្មាយុ ៨០ ឆ្នាំគត់ លុះទ្រង់ដាក់

ព្រះជន្មាយុសង្ខារហើយ ក៏កើតញាប់ញ័រផែនដី ។

ព្រោះហេតុនោះ ឥឡូវនេះ យើងខ្ញុំទាំងឡាយ (បើ) ដល់ថ្ងៃមាឃបុណ្ណមី ជានក្ខត្តសម័យ ប្រហែលដូចមាឃនក្ខត្តសម័យកាលនោះ ក៏រឭកដល់នូវកាលទាំងពីរនោះ ។

របស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទើបមកជុំគ្នាក្នុងស្ថាននេះ ធ្វើបូជាចំពោះព្រះរតនត្រ័យ ដោយគ្រឿងសក្ការៈបូជាទាំងឡាយ មនាទៀន ធូប កម្រងផ្កាជាដើមនេះ, បពិត្រព្រះដ៏មាន ព្រះភាគដ៏ចម្រើន សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគ ព្រមទាំងព្រះសង្ឃសាវ័ក សូម្បីបរិនិព្វានហើយ ជាយូរអង្វែង សូមទទួលនូវគ្រឿងសក្ការៈទាំងឡាយនេះ ដើម្បីជាប្រយោជន៍ និងដើម្បី សេចក្តីសុខ ដល់យើងខ្ញុំទាំងឡាយ អស់កាលជាអង្វែងទៅហោង ។

ចប់ ទេរសត្ថារៈ តែប៉ុណ្ណេះ!!!

ថ្វាយគ្រឿងសក្ការៈ មុននឹងសូធ្យនមស្សការ

ឱភាស ទីបញ្ចិធ ធូបមាលំ
គន្ធញ្ច បុប្ផញ្ច ឱឡារបូជំ
ភត្វាច ពុន្ធិំ នរទេវសេដ្ឋំ
អនុត្តរំ សង្ឃគណញ្ច ធន្តិំ
បសាទិចិត្តេន ភិបូជយាមិ មយ្ហំ
បិតូនំ ច សញ្ញាតកានំ
សុខាយ អត្ថាយ ចិរំ ហតត្ថំ ៗ

ប្រែ ឃ្លោងពាក្យ ៧

សូមទានគោរពពេលនេះឯង ខ្ញុំសូមចាត់ចែងគ្រឿងបូជា
គឺទៀន ធូប កម្រងមាលា ព្រមទាំងគន្ធានឹងភ្ញីផ្កា ។

សំដៅចំពោះព្រះសម្ពុទ្ធ ទ្រង់ប្រសើរផុតមនុស្សទេព្ដា
ព្រះធម៌ដែលឥតមន្ទិលណា ជាប្រទីបថ្លាភ្លឺកន្លង ។
ទាំងពួងនៃព្រះអរិយសង្ឃ ដែលទូន្មានអង្គល្អម៉ដ្ឋហ្មង
លោកវិសេសលើសពួកជនផង ដោយនូវទំនងចិត្តជ្រះថ្លា ។
ដើម្បីប្រយោជន៍សេចក្ដីសុខ ចម្រើនគ្រប់មុខដល់ខ្ញុំណា
ព្រមទាំងមាតានូវបិតា និងញាតិកាយូរអង្វែង ។
(ធម្មលិខិតត្រៃរភាសិត)

បទគាថាប្រារព្ធមាឃបូជា

មាឃនក្ខត្តយុត្តាយ បុណ្ណាយ បុណ្ណមាយំ យោ
អរហំ សម្មាសម្ពុទ្ធោ ភគវា គោតមវ្ហយោ ៗ
សុទ្ធានន្តគុណោ ញាណោ សត្ថា លោកេ អនុត្តរោ
វិហរន្តោ រាជគ្គហេ មគធានំ គិរិព្វជេ ៗ
វិហារេ វេឡុវនេវ កលន្ទកនិវាបិយេ
សង្ឃស្ស សន្និបាតម្ហិ ឧត្តមេ ចតុរង្គិកេ ៗ
អឌ្ឍតេលសេហិ ភិក្ខុ- សតេហិ បរិវារិតោ
តីហិ គាថាហិ សង្ខិប្បំ សព្វំ ពុទ្ធាន សាសនំ ៗ
សមោសារេសិ ឱវាទំ បាតិមោក្ខំ អនុត្តរំ
តមេវម្ភូតសម្ពុទ្ធំ សខីណាសវសាវកំ ៗ
ចិរកាលមតីតម្បិ បសាទេន អនុស្សរំ
អយម្បិ បរិសា សព្វា បសន្នា ធម្មគាមិនី ៗ
សម្បត្តា តានិសំ តាសំ សុនក្ខត្តំ សុមង្គលំ

ទីបធូបាទិសក្ការេ　　អភិសង្ខ យថាពលំ ៗ
តេហិ បូជេ គវេហដ្ឋ-　　តុដ្ឋា ឥធ សមាគតា
អភិវន្ទតិ បូជេតិ　　ភគវន្តំ សសាវកំ ៗ
កាលេន សម្មុខី ភូតំ　　អតីតារម្មណត្តនា
ឱសារេន្តំ បាតិមោក្ខំ　　វិសុទ្ធត្ថមុបោសថេ ៗ
ឥតោ ជេន សុបុញ្ញេន　　សោត្ថិ ហោតុ សទាបិ នោ
សាសនំ សត្ថុ អម្ហាកំ　　ចិរំ ទិប្បតុ តាទិនោ ៗ

ប្រែ ឃ្លោង ៧ ពាក្យ

ព្រះមានព្រះភាគអង្គឯណា　　ទ្រង់ព្រះនាមថាព្រះគោតម
កម្ចាត់កិលេសទាំងតូចធំ　　មិនឱ្យរួមរុំសន្តានទៅ ។
ទ្រង់ត្រាស់ដឹងឯងដោយប្រពៃ　　ឥតគ្រូដទៃប្រៀនប្រដៅ
ទ្រង់មានចរិយាឥតហ្មងសៅ　　ករុណាឆ្ពោះទៅសត្វគ្រប់គ្នា ។
និងបញ្ញាគុណចាក់ធ្លុះធ្លាយ　　ជ្រៅឆ្ងាយទូលាយអនន្តា
ព្រះអង្គជាគ្រូក្នុងលោកា　　ឥតមានគ្រូណាប្រៀបផ្ទឹមបាន ។
ទ្រង់គង់ក្នុងវត្តព្រះវេឡុវ័ន　　ជាទីកលន្ទនិវាបស្ថាន
ជិតក្រុងរាជគ្រឹះដែនបុរាណ　　ដែលប្រាកដមានក្នុងមគធា ។
ភិក្ខុអរហន្តដ៏ពណ្ណរាយ　　ពាន់ពីររយប្លាយហាសិបណា
ចូលទៅគង់គាល់នៅត្រៀបត្រា　　កបដោយឋានាដ៏ឧត្តម ។
ហើយទើបព្រះអង្គទ្រង់សន្និបាត　　សម្តែងឱវាទប្បាតិមោក្ខសម
ចំពោះភិក្ខុសង្ឃឧត្តម　　ដែលមកជួបជុំនៅពេលនោះ ។
ជាសាសនានៃព្រះពុទ្ធម្ចាស់　　គ្រប់អង្គតែងត្រាស់ឥតមានមោះ

យ៉ាងសង្ខេបខ្លីល្មមពីរោះ ដោយគាថានោះតែបីបទ ។
ក្នុងថ្ងៃពេញបូណ៌មីមាឃា កបនត្តត្តាល្អប្រាកដ
ហើយប្រជុំភិក្ខុកំណត់ ទ្រង់សម្តែងបទវិនយា ។
ជាច្បាប់សម្រាប់ភិក្ខុខ្ចី ពោលគឺបាលីបាតិមោក្ខា
មានអត្ថបរសុទ្ធដ៏ថ្លៃថ្លា សូធ្យថ្ងៃឧបោសថាតាមវេណី ។
មួយទៀតកាលអង្គព្រះសុគត សម្រេចឥរិយាបថក្រុងវេសាលី
មានភិក្ខុចោមរោមជាប្រក្រតី ទ្រង់ប្រាប់សេចក្តីឱ្យដឹងដាន ។
ថានៅតែបីខែទៀតទេ ទ្រង់និងបែររេចូលនិព្វាន
បរិស័ទទាំងពួងយើងខ្ញុំមាន កីតជ្រះថ្លាបានទាន់ធម៌គ្រប់ ។
យើងខ្ញុំសូមលើកព្រះសម្ពុទ្ធ និងសង្ឃជាបុត្រខីណាស្រព
និព្វានកន្លងយូរថ្ងៃយប់ នឹកមិនមានឈប់ដោយជ្រះថ្លា ។
យើងខ្ញុំបានដល់នក្ខត្តឫក្ស មង្គលអឹកៈធឹកធំណាស់សា
បាននាំគ្នាធ្វើសក្ការា ទៀនធូបជាអាទិ៍តាមប្រឹងប្រែង ។
យើងខ្ញុំមានចិត្តត្រេករីករាយ ជួបជុំខ្វល់ខ្វាយទីនេះឯង
ដើម្បីសក្ការៈតាក់តែង បូជាកោតក្រែងដោយផ្ចិតផ្ចង់ ។
សូមថ្វាយបង្គំសូមបូជា ឆ្ពោះព្រះភគវាសាវ័កសង្ឃ
តាមកាលឆ្ពោះភក្ត្រនៃព្រះអង្គ និព្វានយូរលង់នោះហើយក្តី ។
កាលដែលសម្តែងព្រះបាដិមោក្ខ ខែមាឃមានជោគបុណ្ណមី
ព្រះចន្ទចាំងថែងរឿងរង្សី ឧបោសថពិសីបរិសុទ្ធា ។
ដោយបុណ្យបូជាដោយសទ្ធា សួស្តីសោភាមានគ្រប់គ្រា
សាសនាសាស្តាយើងរាល់គ្នា ថ្កុំថ្កើងចិរាយូរអង្វែង ។
(បុរាណភាសិត)

នមស្សការកាលទ្រង់ប្រជុំធ្វើឱវាទប្បាតិមោក្ខ

អរហាពេ្លុវ តេសេន្តិំ　　សន្និបាតេ ចតុរង្គិកំ
ឱវាទប្បាតិមោក្ខម្បិ　　មាឃនក្ខត្តទិវសេ
បរិសុទ្ធន្តមោវាទំ　　លោកជេដ្ឋេន ភាសិតំ
សុណន្តន្តំ ខណពេ្លុវ　　ខីណាសវំ នមាមិហំ ៕

ប្រែ ឃ្លោង ៧ ពាក្យ

សូមថ្វាយបង្គំព្រះអរហំ　　គង់ក្នុងចតុរង្គសន្និបាត
ត្រាស់សម្តែងធមិដ៏ល្អស្អាត　　ពោលគឺឱវាទប្បាតិមោក្ខ ។
ក្នុងថ្ងៃដែលជានក្ខត្តឫក្ស　　ព្រះចន្ទអឹកៈធឹកផ្កាយគគោក
ថ្ងៃពេញបុណ្ណមីមាឃមានជោគ　　ដែលលោកសន្មតឧបោសថា ។
ព្រមទាំងឱវាទដ៏ម៉ដ្ឋហ្មង　　ដែលព្រះជាច្បងក្នុងលោកា
ទ្រង់ត្រាស់ប្រទានធមិទេសនា　　ដល់ព្រះខីណាស្រពនានា ។
ព្រមទាំងព្រះសង្ឃគ្មានចំណេង　　កិលេសកម្មកងគឺតណ្ហា
ជាខីណាស្រពស្តាប់ទេសនា　　នៃព្រះសាស្តាគ្រានោះឯង ។

នមស្សការ កាលទ្រង់ដាក់ព្រះជន្មាយុសង្ខារ

អានិច្ចពន្ធសព្វញ្ញូំ　　មាឃនក្ខត្តទិវសេ
ឱស្សជ្ជន្តាយុសង្ខារំ　　ឱវទន្តម្បិ ភិក្ខូនំ
និយ្យានិកន្តមោវាទំ　　ទិន្នំ អានិច្ចពន្ធនា
សុណ្ណន្តន្តំ ខណញ្ញេវ　　គណុត្តមំ នមាមិហំ ៕

ប្រែ ឃ្លោង ៧ ពាក្យ

សូមថ្វាយបង្គំព្រះមារវិជិត ពូជពង្សអាទិត្យឫទ្ធិមហិមា
កាលទ្រង់ដាក់អាយុសង្ខារា បន្ថយជន្មាមិនយូរយារ ។
ហើយទ្រង់ទេសនាប្រោសប្រដៅ ភិក្ខុដែលនៅគាល់ត្រៀបត្រា
ក្នុងថ្ងៃពេញបូណ៌មាយមាសា ថ្ងៃនោះក៏ជាឧបោសថពិត ។
ដែលព្រះជាពូជពង្សវង្សអាទិត្យ ទ្រង់បានពិនិត្យប្រទានណា
ព្រមទាំងគណារីបុគ្គល ឧត្តមសោតសល់ឥតឧបមា ។
ដែលលោកបានស្តាប់ត្រាប់ទេសនា ក្នុងកាលនោះជាពេលប្រសើរ ។

បទគាថា និយាយអំពីទ្រង់ដាក់ព្រះជន្មាយុសង្ខាររួចហើយ

តុលមតុលញ្ច សម្ភវំ ភវសង្ខារមវស្សជិ មុនិ
អជ្ឈត្តរតោ សមាហិតោ អភិន្ទិ កវចមិវត្តសម្ភវន្តិ ៥

ប្រែ បទព្រហ្មគីតិ

ព្រះសម្ពុទ្ធអ្នកប្រាជ្ញ រុងរឿងស្វាចលើសកន្លង
ទ្រង់យល់ធម៌ដ៏ហ្មង គឺព្រះនិព្វានថ្លឹងពុំបាន ។
ទាំងទ្រង់យល់ភពបី ទីអប្រិយនាំរំខាន
ទើបលះសង្ខារមាន ដំណើរថ្កានទៅកាន់ភព ។
ព្រះហឫទ័យសឹងស្មោះសរ ពេញអំណរច្រើនលើសលប់
ក្នុងសន្តានចមភព ទ្រង់ទល់ទប់ដោយការស្ងប់ ។
ទម្លាយនូវបណ្តាយ ធម៌ក្នុគស្មាញសៅហ្មងសព្វ
ដូចក្រោះឱព្ទកទ័ព ដែលរុំអប់សន្តានហើយ ។
(បុរាណភាសិត)

ទហរាបិ ច យេ វុឌ្ឍា យេ ពាល យេ ច បណ្ឌិតា
អឌ្ឍា ចេវ ទលិទ្ទា ច សព្វេ មច្ចុបរាយនា យថាបិ
កុម្ភការស្ស កតំ មត្តិកភាជនំ ខុទ្ទកញ្ច មហន្តញ្ច
យញ្ច បក្កំ យញ្ច អាមកំ សព្វំ ភេទបរិយន្តំ ឯវំ
មច្ចាន ជីវិតំ ៗ

ប្រែ ឃ្លោង ៨ ពាក្យ

ពួកជនណាៗ ទោះបីក្មេងចាស់ ទោះពាលផ្ដេសផ្ដាស
ឬប្រាជ្ញបណ្ឌិត អ្នកមានស្ដុកស្ដម្ភ ឬទ័លក្រវិត្ត
អ្នកទាំងនោះពិត មានស្លាប់នៅមុខ ។
ប្រៀបដូចចានឆ្នាំង សូនពីដីពុក តូចធំកំប៉ុក
ឆ្អិនឆៅម្ដេចម្ដា ភាជន៍ទាំងពួងនោះ តែងបែកប្រេះឆា
នៅជាធម្មតា ខាងមុខបំផុត ។
ជីវិតសត្វផង តែងនឹងទ្រោមទ្រុឌ មិនសម្បយុត្ត
ដូច្នោះឯងហោង ។

(បុរាណភាសិត)

បទគាថា និយាយពីទ្រង់ដាស់តឿន

បរិបក្កោ វយោ មយ្ហំ បរិត្តំ មម ជីវិតំ
បហាយ វោ គមិស្សាមិ កតំ មេ សរណមត្តនោ
អប្បមត្តា សតីមន្តោ សុសីលា ហោថ ភិក្ខវោ
សុសមាហិតសង្កប្បា សចិត្តមនុរក្ខថ
យោ ឥមស្មឹ ធម្មវិនយេ អប្បមត្តោ វិហរិស្សតិ

បហាយ ជាតិសខ្យារំ ឧក្ខស្សន្តំ ករិស្សតីតិ ២

ប្រែ បទកាកគតិ

យើងជាពុទ្ធោ មានវ័យជរោ ប្រាកដមែនហើយ
ជីវិតនៃយើង រស់មិនយូរឡើយ នឹងលះអ្នកហើយ
ទៅកាន់និព្វាន ។
រីឯទីពឹង តថាគតប្រឹង ប្រែងរករុករាន
កសាងសន្សំ បម្រុងរូបប្រាណ បីដូចកលស្ពាន
សុទ្ធឈើពូកែ ។
នៃអ្នកទាំងឡាយ ចូរខំខ្វល់ខ្វាយ កុំធ្វើធ្វេសធ្វេ
ត្រូវមានស្មារតី ចាំកុំបែររេ ត្រូវមានសីលេ
ឱ្យខ្ជាប់គត់មត់ ។
ទាំងមានតម្រិះ ប្រាជ្ញាត្រេកត្រិះ ឱ្យនឹងប្រាកដ
ហើយត្រូវរក្សា ចិត្តឱ្យម៉ដ្ឋចត់ ខំអត់សង្កត់
រក្សាចិត្តខ្លួន ។
បើអ្នកឯណា មិនធ្វេសឆ្គោះនា ច្បាប់ទម្លាប់ក្បួន
គឺធម៌វិន័យ នេះដ៏មាំមួន សឹងនៅថៃថ្នូន
គ្រប់ឥរិយាបថ ។
អ្នកនោះសោតណា លះសង្សារា ដែលនាំបរិវដ្ត
ធ្វើព្រះនិព្វាន អច្ចុន្តបទ ជាដែនរំលត់
ទុក្ខភ័យគ្មានសល់ ។

(បុរាណភាសិត)

បទគាថា និយាយពីទ្រង់សម្ដែធម៌៤យ៉ាង

សីលំ សមាធិ បញ្ញា ច វិមុត្តិ ច អនុត្តរា
អនុពុទ្ធា ឥមេ ធម្មា គោតមេន យសស្សិនា
ឥតិ ពុទ្ធោ អភិញ្ញាយ ធម្មមក្ខាតិ ភិក្ខូនំ
ទុក្ខស្សន្តក្ករោ សត្ថា ចក្ខុមា បរិនិព្វុតោតិ ។

ប្រែ បទព្រហ្មគីតិ

វិធម៌៤ប្រការ ព្រះឈ្មោះមារជាអម្ចាស់
គោតមស្ដេចជ្រាបច្បាស់ ទើបទ្រង់ត្រាស់ដូច្នេះថា ។
ទីមួយគឺសីលំ ពីរបញ្ញាំបីសមា-
ធិធម៌ដ៏ថ្លៃថ្លា បួនវិមុត្តិប្រសើរឯក ។
ព្រះពុទ្ធទ្រង់ជ្រាបហើយ ពុំលាក់ឡើយទ្រង់ប្រាំចែក
ធម៌នោះដោយចំណែក ដល់ពួកភិក្ខុគ្រប់ប្រការ ។
ព្រះចក្ខុសម្ពុទ្ធ ជាចមកុដសាស្ដាចារ្យ
ទ្រង់ឆ្លងវដ្ដសង្សារ រួចផុតទុក្ខឥតមានសល់ ។
ព្រះអង្គស្ដេចនិព្វាន សុខសម្រាន្តគ្មានសល់វល់
តណ្ហាទៅមិនដល់ ពុំមានចាស់ឈឺស្លាប់ឡើយ ។
(បុរាណភាសិត)

គុណព្រះនិព្វាន ៨ យ៉ាង

មទនិម្មទនោ ហោតិ　　បិបាសវិនយោបិ ច
អាលយសមុគ្ឃាដោ ច　　វដ្តច្ឆេទនោ ច ហោតិ វា
តណ្ហក្ខយោ វិរាគោ ច　　និរោធោ ចាបិ និព្វានំ ៥

ប្រែ បទបន្ទោលគាគ

គុណព្រះនិព្វាន　　ទ្រង់ត្រាស់ថាមានប្រាំបី
មួយតាំងដើមទីកាច　　កិនញាំញីស្រវឹង ។
ទីពីរតទៅ　　លះស្រេកឃ្លានម៉ោរឹងប៉ឹង
គឺកាមគុណហ្នឹង　　ឱ្យអស់សូន្យឃើងបង់សៀត ។
ទីបីថ្លាថ្លៃ　　ដក់ចោលអាល័យកាមទៀត
ដែលនៅប្រជ្រៀត　　ធ្វើឱ្យចង្អៀតឥតល្ហែ ។
ទីបួនវិញថ្វាត់　　ជាគុណច្រូតកាត់ក្តីស្នេហ៍
ដែលជាប់តខ្សែ　　ឱ្យដាច់ងាករេចាកវដ្ត ។
ទីប្រាំគុណខ្ពស់　　អ្នកធ្វើឱ្យអស់ប្រាកដ
តណ្ហារបស់សត្វ　　រលាយរលត់គ្មានសល់ ។
ទីប្រាំមួយនៃ　　ជាគុណនាំក្ស័យកង្វល់
តម្រេកឥតស្គាល់　　គឺធ្វើឱ្យអស់គ្មានរាគ ។
ទីប្រាំពីរសោត　　នាមថានិរោធជាពាក្យ
រលត់អស់រាគ　　ផុតទុក្ខលំបាករលីង ។
ទីប្រាំបីគ្រប់　　ជាគុណគម្រប់តំណែង
តួនិព្វានឯង　　មានគុណនឹងថ្លែងពុំបាន ។ (សកភាសិត)

ពាក្យនមស្សការ

សព្វញ្ញូសត្ថា ភវទានចន្ទោ

អនាថនាថោ ភវសត្តតារី

វិសុទ្ធិសុស គ្គសុមគ្គទេសី

មោកប្បទាយី គុណធាតុ នោ ឞ

ប្រែ បទព្រហ្មគិត

សព្វញ្ញូសាស្តា កាត់តណ្ហាការលោកិយ

រើសសត្វចាកភពបី ដាក់ដល់ត្រើយព្រះនិព្វាន ។

បង្ហាញផ្លូវមគ្គផល កាត់កង្វល់លោកិយបាន

ជាគ្រូយើងគ្រប់ប្រាណ ទ្រង់រក្សាអស់យើងខ្ញុំ ។

(លោកអាចារ្យ អ៊ុក ជា)

ចតុរង្គសន្និបាតរបស់ព្រះបរមគ្រូនៃយើងមានអង្គ ៤គឺៈ

១. **មាឃនក្ខត្តេន យុត្តោ** ថ្ងៃឧបោសថ ១៥ កើត ខែមាឃ ប្រកបដោយមាឃនក្ខត្តឫក្ស ។

២. **អនេនចិ អនាមន្តិតា** ព្រះអរហន្ត ១២៥០ អង្គ ឥតមានគេនិមន្ត ស្រាប់តែនិមន្តមកប្រជុំគ្នាតាមធម្មតា ។

៣. **តេសុ ឯកោ បុថុជ្ជនោ** បណ្តាព្រះអរហន្តទាំងនោះ ឥតមានបុថុជ្ជនសេក្ខបុគ្គល និងអរហន្តសុខវិបស្សកៈ ដល់ទៅមួយអង្គឡើយ សុទ្ធតែជាព្រះខីណាស្រពទាំងអស់ ។

៤. **ឯកោបិ ចេត្ថ សត្ថេន** ឥតមានអង្គណាមួយ កោរព្រះកេសដោយកាំបិតកោរ ហើយបួសនោះឡើយ សុទ្ធសឹងតែជា ឯហិភិក្ខុ ទាំងអស់ ។

ចប់ ពិធីមាឃបូជា តែប៉ុណ្ណេះ !!!

របៀបធ្វើបុណ្យ វិសាខបូជា

មុននឹងប្រកាសវិសាខបូជា សូមលោកអាចារ្យនាំ ឧបាសក ឧបាសិកា នមស្សការព្រះរតនត្រ័យ តាមវិធីត្រៃប្រណាមសង្ខេប ឬ ពិស្តារ ហើយសមាទានសីល ៥ ឬ សីល ៨ រួចហើយសឹមប្រកាស វិសាខបូជា ដូចតទៅនេះគឺៈ

វិធីប្រកាសវិសាខបូជា

(ត្រូវពុទ្ធមាមកជនម្នាក់ អានមួយសង្កាត់ម្តងៗ ឱ្យពុទ្ធមាមកជនទាំងអស់ថាតាមឱ្យព្រមៗគ្នា) ។

នមោ តស្ស ភគវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស

សូមនមស្សការ ចំពោះព្រះភគវន្តមុនី អរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធព្រះអង្គនោះ ។

សម្មាសម្ពុទ្ធោ វត សោ ភគវា យោ សព្វទុក្ខស្ស

បហានាយ ធម្មំ ទេសេតិ តំ សម្មាសម្ពុទ្ធំ អានរេន នមស្សាម ឺ

ព្រះភគវន្តមុនីអង្គណា ទ្រង់ត្រាស់សម្តែងនូវធម៌ ដើម្បីកម្ចាត់បង់នូវសេចក្តីទុក្ខទាំងពួង, ព្រះភគវន្តមុនីអង្គនោះ ជាព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធពិតមែន យើងខ្ញុំព្រះអង្គ សូមថ្វាយបង្គំនូវព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធអង្គនោះ ដោយគោរព ។

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

និយ្យានិកោ វត សោ ធម្មោ យោ សព្វទុក្ខស្ស

ពហានាយ ស្វាក្ខាតោ តេន ភគវតា តំ ធម្មំ អានរេន នមស្សាម

ព្រះធម៌ណា ដែលព្រះភគវន្តមុនីអង្គនោះ ទ្រង់ត្រាស់សម្តែងហើយ ដោយប្រពៃ ដើម្បីកម្ចាត់បង់ នូវសេចក្តីទុក្ខទាំងពួង, ព្រះធម៌នោះ ជាធម៌ស្រោចស្រង់សត្វពិតមែន, យើងខ្ញុំព្រះអង្គ សូមថ្វាយបង្គំ នូវព្រះធម៌នោះ ដោយគោរព ។

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

សុប្បដិបន្នោ ភគវតោ សាវកសង្ឃោ យោ សព្វទុក្ខស្ស បហានាយ បដិបន្នោ តំ សង្ឃំ អាទរេន មនសា នមាមិ ។

ព្រះអរិយសង្ឃណា លោកប្រតិបត្តិ ដើម្បីកម្ចាត់បង់ នូវសេចក្តីទុក្ខទាំងពួង, ព្រះអរិយសង្ឃនោះ ជាសង្ឃសាវ័ក នៃព្រះភគវន្តមុនីអង្គនោះ លោកប្រតិបត្តិ ដោយប្រពៃពិតមែន, យើងខ្ញុំព្រះអង្គ សូមថ្វាយបង្គំនូវព្រះអរិយសង្ឃនោះ ដោយគោរព ។

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

ថ្ងៃនេះ ជាតិថីពេញបូណ៌មី នៃខែវិសាខ មានព្រះច័ន្ទពេញវង់ត្រូវនឹងថ្ងៃ ដែលព្រះ-សក្យមុនី សម្មាសម្ពុទ្ធ ជាបរមគ្រូ ទ្រង់ប្រសូត្រ, ទ្រង់បានត្រាស់ ជាសព្វញ្ញុពុទ្ធ ប្រាកដឡើងក្នុងលោក និងថ្ងៃដែលទ្រង់រលត់ខន្ធ ចូលកាន់បរិនិព្វាន, តិថីនេះ ជាឧបលក្ខិតសម័យមួយដ៏ឧត្តម ក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា គឺជាថ្ងៃសម្រាប់ពុទ្ធមាមកជន ទាំងបព្វជិត ទាំងគ្រហស្ថ ប្រជុំគ្នាធ្វើសក្ការៈបូជា ចំពោះព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ព្រះអង្គនោះ ព្រមទាំងព្រះធម៌ ជាបរមពុទ្ធោវាទ និងព្រះអរិយសង្ឃ ជាសាវ័ករបស់ព្រះអង្គ ឥឡូវនេះ យើងទាំងអស់គ្នា ជាពុទ្ធសាសនិកជន បានមកប្រជុំគ្នា បានរៀបគ្រឿងសក្ការៈបូជា មានទៀនធូបនិងផ្កាជាដើម ក្នុងទីនេះ ដែលមានព្រះពុទ្ធរូបតំណាងព្រះអង្គ[១] គង់ជាប្រធាន ហាក់ដូចជា ព្រះបរមសាស្តាអង្គនោះ ទ្រង់ស្តេចមកគង់ ក្នុងទីចំពោះមុខ នៃយើងទាំងអស់គ្នា,យើងខ្ញុំសូមថ្វាយ នូវគ្រឿងសក្ការៈបូជាទាំងនេះ ចំពោះព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធព្រះអង្គនោះ ព្រមទាំងព្រះធម៌ និងព្រះអរិយសង្ឃ រតនត្រ័យទាំង ៣ ដោយសេចក្តីគោរព ។

បពិត្រព្រះសក្យមុនីបរមគ្រូ ព្រះអង្គជាបូជារហៈបុគ្គល របស់ទេវតា និងមនុស្សក្នុងលោក ឥតមានបុគ្គលណាមួយ ត្រឹមស្មើនឹងព្រះអង្គឡើយ ទោះបីព្រះអង្គ ទ្រង់ចូលនិព្វានបាត់ព្រះរូបព្រះកាយ អស់កាលយូរអង្វែងទៅហើយ ក៏ពិតមែន ប៉ុន្តែទ្រង់បានប្រតិស្ឋាន

១.ត្រង់ចន្លោះនេះ បើមានព្រះសារីរិកធាតុ, ត្រូវបញ្ចូលពាក្យថា "និងព្រះសារីរិកធាតុ" ផង ។

ព្រះវិសុទ្ធវាចា គឺព្រះធម៌វិន័យ ដ៏បរិសុទ្ធវិសេស ទុកជាតំណាងព្រះអង្គ ទ្រង់ព្រះគុណរបស់ព្រះអង្គ ក៏នៅមានប្រាកដ ទាំងព្រះបរមសារីរិកធាតុ និងព្រះពុទ្ធរូបស្នងព្រះអង្គ ក៏នៅមានប្រាកដផងដែរ សូមព្រះដ៏មានបុណ្យ ជាបរមសាស្ដា ទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោសទទួល នូវគ្រឿងសក្ការៈបូជា របស់យើងខ្ញុំព្រះអង្គ ដែលរៀបចំថ្វាយក្នុងទីនេះ ដើម្បីជាផលានិសង្ស ឱ្យយើងខ្ញុំព្រះអង្គ បានប្រកបដោយឥដ្ឋមនុញ្ញផល វិបុលសុខ និងសេចក្តីចម្រើន ដ៏ធំទូលាយអស់កាលជាអង្វែងទៅហោង ។

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

ចប់ ពិធីប្រកាស វិសាខបូជា

♠ ꧁꧂ ♠

លុះចប់វិធីប្រកាសវិសាខបូជានេះហើយ សូមនិមន្តព្រះសង្ឃទាំងអស់ នមស្សការព្រះរតនត្រៃ តាមវិធីត្រៃប្រណាម និងធម៌សម្រាប់ នមស្សការផ្សេងៗទៀត តាមដែលអាចសូត្របានគ្រប់ព្រះអង្គ ។ តទៅ សូមឱ្យភិក្ខុ ឬសាមណេរមានសំឡេងពីរោះ ដែលបានហាត់ហើយ សូធ្យ ២ អង្គម្តងៗ នូវ "**នមក្ការគាថា**" ដូចខាងលើនេះ ហើយនិមន្តធម្មកថិកសម្តែងធម៌ទេសនា ។ លុះចប់ធម៌ទេសនាហើយ ពុទ្ធបរិស័ទណាចេះសូធ្យបទផ្សេងៗ ដែលស្របនឹង បុណ្យនេះ ដូចធម៌បទក្នុង "**គោតមប្បវត្តិ**" ជាដើម ក៏សូមសូធ្យឱ្យទាល់តែភ្លឺទៅចុះ ។ ព្រោះក្នុងពិធីបុណ្យនេះ ពុទ្ធបរិស័ទគួរតែកម្សាន្ត តាមផ្លូវធម៌ឱ្យទាល់តែភ្លឺ កុំឱ្យខុសរបៀបពីបុរាណមកផង ។

(ចប់ របៀប វិសាខបូជា)

♠♠♠

ទំនួញកុមារទាំងពីរគឺ
ជាលី និងគ្រឹស្នា
បទពាក្យ៧

សុសាយណ្ហេទន់ទេទៅ ព្រៃជ្រៅសូន្យស្ងាត់សត្វផងយំ
ពិរោះដូចភ្លេងលេងរងំ ប្រគំគួរឱ្យស្រណោះពេក ។
ពេលយប់ព្រលប់សន្ធិយា ព្រះច័ន្ទរះថ្លាភ្លឺពាសមេឃ
កុមារយំថ្ងូរហូរទឹកភ្នែក ដោយស្រេកទឹកដោះពោះធេងធោង ។
បបួលបងប្អូនយំជិតទឹក មើលមុខបងហើយស្តីថានៃ
បងអើយយើងខានឃើញមុខម៉ែ យល់តែជូជកមុខស្រម៉ាម ។
មើលទៅជូជកមុខដូចស្វា ក្រព័ទ្ធដៃស្វាគាត់ស្ពាយយាម
ដៃកាន់រំពាត់ច្រត់ជំពាម មិនមែនព្រាហ្មណ៍ទេណាបងអើយ ។
ខ្ញុំក្រែងតែយក្សចិត្តមោហា ក្រឡាជាព្រាហ្មណ៍មកតាមហៅ
នាំយើងយកទៅស៊ីដឹងបងអើយ បងឡើយគាត់ចងយើងរិតរួត ។
ជូជកប្រវាឡើងឈើធ្លង កុមារប្អូនបងខំស្រាយបូត
ខ្សែរដែលព្រាហ្មណ៍ចងដៃរបូត នាំបងប្អូនស្រូតរត់មកវិញ ។

ចប់

♠♠♠

ទំនួញជាលី និងក្រឹស្នា

បទពាក្យ ៧

អស់ឱអ្នកមេដ៏មានគុណ បាត់យូរពេកស៊ុនជាងពីដើម
កូនឃ្លីខ្លួនណាស់ប្រេះឈាមហើម ដើមទ្រូងស្មើរធ្លាក់ខ្វាយពីគ្នា ។
ជាលីទួញថាស្រណោះពេក ប្អូនអើយមើលមេឃមីតាមគ្នា
សន្ធើរមចុះអ័ព្ទសព្វទិសា យ៉ាងបែបកករប្អូនហើយៗ

(បន្ទររកភ្លៀងផ្គរ) ។

កុមារទាំងពីរយំជាទុក្ខ គ្រានោះជូជកមានតែខឹង
បែរមកសន្ទប់ចាប់ទាញទង់ ប្រឹងវាយយ៉ាងខ្លាំងពុំលែងឡើយ ។
តាព្រាហ្មណ៍កន្ទ្រាក់ដួលផ្ងាផ្កប់ វាយខ្វាប់កុមារស្រែកថាអុយយូយ
អុយយះឈឺណាស់ណាម្ចាស់អើយ អស់ឱអ្នកម្ដាយជួយកូនផង ។
កូនឈឺខ្លាំងណាស់ពាសពេញខ្នង តាំងពីថ្ងៃត្រង់ដល់ថ្ងៃជ្រេរ
សង្ការជើងណាស់ប្រេះហើមហៀវ បងឈឺណាស់ណាប្អូនៗហើយ

(បន្ទរយើងទាំង២នាក់) ។

ព្រាហ្មណ៍ប្រឹងកន្ទ្រាក់មិនមានឈប់ វាយនឹងឈើច្រត់មិនគិតឡើយ
ហើយវាយធ្វើបាបមិនមានស្បើយ នាក់អើយមួយគួរអាណិតណាស់ ។

ចប់

♠♠♠

ទំនួញជាលី និងគ្រឹស្នា

បទពាក្យ៧

ចំណែកកុមារតាមព្រាហ្មណ៍ទៅ ត្រូវគ្រួសខ្សាច់ក្តៅស្មើរលួយ
ពុះពងបាទាជាទុក្ខព្រួយ ណាមួយព្រាហ្មណ៍វាយឈឺក្លោចផ្សា ។
ថាបើព្រាហ្មណ៍គាត់វាយម្ចាស់បង គ្រឹស្នាបែរខ្នងជួសជេដ្ឋា
ថាបើព្រាហ្មណ៍វាយនាងគ្រឹស្នា ជាលីប្រវាររងជួសប្អូន ។
អនិច្ចាកុមារទាំងពីរពង្ស ដើរទាំងថ្ងៃត្រង់ក្តៅញ័រខ្លួន
ជាលីយំថ្ងូរអាសូរប្អូន ទាំងខ្លួនជាលីទ្រាំពុំបាន ។
ហើយយំសស្រាក់ទាំងពីរប្រាណ ជាលីលោមប្អូនកែវកល្យាណ
នាងខំទ្រាំទៅតាមកម្មប្រាណ ឱ្យបានបិតាយើងបានត្រាស់ ។
គ្រឹស្នាទួញយំថាម្ចាស់បង ព្រាហ្មណ៍គាត់វាយបងពន់ពេកណាស់
រៀមអើយទតចុះបែកឈាមពាស ផ្សាណាស់ដោយញើសហូរពុះពង ។
ជាលីលោមប្អូនថាប្អូនពៅ នាងខំទ្រាំទៅណាកែវបង
ធ្វើម្តេចហេតុតែកម្មយើងហោង ទើបយើងមករងដូច្នេះណា ។
ពីដើមឥតទុក្ខអត់សុខកាយ ឥឡូវឃ្លាតឆ្ងាយពីសីមា
ចំបែងចិត្តណាស់ប្រាស់មាតា ខ្លោចផ្សាអ្វីម្លេះម្ចាស់បងអើយ ។
ឱ: ឱពីនេះទៅខានឃើញមុខ សំអ្នកជាទុក្ខពុំមានស្បើយ
ឥឡូវទៅព្រៃយូរណាស់ហើយ ប្អូនណ្ហើយរលឹកគាត់ពេកក្រៃ ។
គ្រឹស្នាទួញថាឱម្ចាស់បង ស្រែកទឹកដោះផងស្មើនឹងក្ស័យ
ឱអ្នកមែអើយយាងទៅព្រៃ ម្ចាស់ថ្លៃមិននឹកបុត្រឡើយហោង ។

ចប់

ឃ

បទជូជក បំពេរនាងអមិត្តតាបនា

១.	ឱសត្វកន្ដេប	ព្រៃណា១កន្ដេបយំ	យ៉ៅក្លូង១កន្ទ្រឹកកន្ទ្រង
	យាយ៉ៅក្រេប	ស្លឹកត្រចៀកវេទ	យាខុងខងមជ្ឈិមា
	ខុងខងរវើរ	អមិត្តតារើយយឺយ១	ដើរទៅកុំយំអីនាចៅតា ។
២.	ឱសត្វទីទុយអើយ	ព្រៃណា១ទីទុយយំ	ស៊ីមួយទូសងមួយទូ
	ស៊ីមួយទូសងមួយទូ	ទីទុយបឺតពើង	ស្រុកយើងស្រុកគេ
	អមិត្តតារើយយឺយ១	ដើរទៅកុំយំអីណាចៅតា ។	
៣.	ឱសត្វក្រលឹងក្រលោង	ព្រៃណា១ក្រលឹងក្រលោងយំ	
	អាជាក៏លាងមិនជាក៏លាង	អាកុកចៃវទូយចបជីក១	មួយរៀលក៏លេង
	ពីររៀលក៏លេង	អមិត្តតារើយយឺយ១	ដើរទៅកុំយំអីណាចៅតា ។
៤.	ឱសត្វក្អែក	ព្រៃណា១ក្អែកវាយំ	ចកក្រយ៉កក្ងក១
	ចាប់ដាក់ដប១	ទុកឱ្យអញ១ក្រឡូវ១	អមិត្តតារើយយឺយ១
	ដើរទៅកុំយំអីណាចៅតា ។		
៥.	ឱសត្វត្រដេវវេច	ព្រៃណា១ត្រដេវវេចយំ	អញចាញ់អស់ពីបីក្រវេច១
	នូវមួយក្រវេច១ក្រវេច១	អមិត្តតារើយយឺយ១	ដើរទៅកុំយំអីណាចៅតា ។
៦.	ឱសត្វហ៊ឹង	ថ្លុកណាត្រពាំងណា	ហ៊ឹងវាយំហ៊ឹងហោង
	ស្អីមីងគេឱបខ្នងអន	អមិត្តតារើយយឺយ១	ដើរទៅកុំយំអីណាចៅតា ។

ចប់

ថ្ងៃពុធ៤ ៗ ៣ ឆ្នាំជូត សំរឹទ្ធិស័ក ព.ស ២៥៥២

ថ្ងៃពុធទី ១៨ ខែកុម្ភៈ គ.ស ២០០៩

ភិក្ខុតិក្ខមុនី អ៊ុំ ឆេង, Bhikkhu Tikkhamuni@Chheng Oum